అమాయకుడు

మూలం : నాచర్ల సూర్య నారాయణ

సంక్షిప్తానువాదం

ప్రసాద్ & సిరిపురపు

అమాయకుడు నాచర్ల వారి రచన నాకు నచ్చిన నవలల్లో ఒకటి. మనసు పబ్లికేషన్స్ వారి ఈ నవల మీద మూషికాలకు కోరిక కలిగి సగం వరకు కొట్టేసాయి. ఈ నవలని చాలా సార్లు చదివి ఉండడంతో చాలా వరకు re-built చేయ గలుగుతాను అనే అనుకుంతున్న. ఒరిజినల్ నవలకి చిన్న చిన్న మార్పులతో అందిస్తున్న ఈ నవలని అందరూ చదివి ఆనందించాలనే కొంచం కష్టం అయినా తెలుగు టైపింగ్ చేస్తున్నా. (ఇప్పటికి 13 పేజీలు మత్రం చెయ్య గలిగా త్వరలో మిగిలిన భాగాలు అందిస్తాను)

- Prasad

అమాయకుడు

"ఏంటయ్యా సుందరం ఎలా ఉంది నీ కొత్త గది" , సీటు పక్కకొచ్చి సిగిరెట్ పీలుస్తూ అడిగాడు ఆ ఆఫీస్ లోని సీనియర్ క్లర్క్ హరనాధ రావు. "బాగానే ఉందండి. కాని భోజరానికి హోటల్ మాత్రం దూరమై పోయింది అండీ. సాయంత్రం రూంకెళ్ళాక మళ్ళీ రాత్రి భోజనానికి వెళ్ళి రావడం కొంచం కష్టం గా ఉంది" అన్నాడు సుందరం వినయంగా.వైజాగ్ లో గవర్నమెంట్ ఉద్యోగం లో కొత్తగా చేరాడు సుందరం. అరవైకి పైగా ఉన్న స్టాఫ్ లో హరనాధ రావు అతని దగ్గరకొచ్చి యోగ క్షేమాలు తెలుసుకుంటాడు. మిగిలిన వాళ్ళు ఎవరికి వాళ్ళే. రక రక మైన ఫోజులు కొడుతుంటారు సుపీరియార్టీ ఫీలవుతూ .ఎప్పుడూ స్వగ్రామం వదిలి బయటకి రాని సుందరానికి వాళ్ళ ప్రవర్తన వింత కలిగించింది. ఊళ్ళో అడుగుపెట్టడంతో ఒక లాడ్జి లో గది తీసుకుని ఆ గది ఖర్చులు తన వల్ల కాదనుకుంటున్నప్పుడు, హరనాధ రావు "నీకో మంచి వసతి చూశానయా" అనడంతో ప్రాణం లేచి వచ్చింది సుందరానికి "మన ఆఫీస్కి దగ్గర కూడా నేను ఉంటున్న ఫ్లాట్ కి దగ్గర్లోనే . ఉండడానికి వసతి, భోజనం రెండింటికీ ఇబ్బంది ఉండదు నీకు, నాకు తెలిసిన వాళ్ళే లే ఈ మధ్య నీ విషయం చెబితే నిన్ను పేయింగ్ గెస్ట్ గా తీసుకోడానికి ఒప్పుకున్నారు , మన తెలుగు వాళ్ళే, నువ్వు అడ్జస్ట్ అయిపోగలవు" అన్నాడు.ఆ మాటతో ఇక రెండో ఆలోచన లేకుండా "సరే" అనేసాడు

సుందరం.సుందరానికి 22 ఏళ్ళు మంచి సాంప్రదాయమైన కుటుంబం నుంచి వచ్చాడు. తెల్లగా నాజూకు గా ఉంటాడు. కోల మొహం ఉంగరాల జుట్టు. ఆ ముఖం లో అమాయకత్వం, వినయం ఉట్టిపడుతుంది. ఆ మరుసటి ఆదివారం సుందరం తన మకాం మార్చడానికి తన లగేజీ తో హరనాధ రావు ఫ్లాట్ కి వెళ్ళాడు.

హరనాధ రావు ఫ్లాట్ కి రెండు ఫ్లాట్స్ అవతల ఉన్న ఫ్లాట్ లో మొదటి అంతస్తులో ఉంటున్న బి బ్లాక్ కి తీసుకెళ్ళాడు సుందరాన్ని. ఆ ఫ్లాట్ యాదవ్ అనే ప్రైవట్ కంపనీ లో పని చేస్తున్న మార్కెట్టింగ్ మేనేజర్ ది. యాదవ్ బీహారీ అతని భార్య సునీత తెలుగమ్మాయె . ఆ ఫ్లాట్స్ లో బయట యే రకమైన జనసంచారం కనిపించదు. యాదవ్ కు నెలలో 3 వారాల పాటు టూర్లే. ఆ త్రీ బెడ్ రూం అపార్ట్మెంట్ లో సునీత తన పెద్ద అమ్మాయి ఎనిమిదేళ్ళ స్మిత తోను, తరవాతి వాడైన ఆరేళ్ళ సుధీర్ తోను బిక్కు బిక్కు మంటూ ఉంటుంది. పిల్లలు స్కూల్ కి వెళ్ళాక మరీ ఒంటరి గా ఫీల్ అవుతుంది. సునీత కి ముప్పై రెండేళ్ళు పసిది చాయతో మిస మిస లాడి పోతుంది. హరనాధ రావు , సుందరం వెళ్ళే సరికిసునీత లేత పచ్చ రంగు నైటీ వెసుకుంది. ఆ నైటీలో ఆమె ముందులు చాలా ప్రవకేటివ్ గా ముందుకు పొడుచుకొచ్చినట్టు కనిపిస్తున్నాయి. గుండ్రటి మొహం బాబ్డ్ హేర్ తో మొగుడి మీద చాలా జబర్దస్తీ గా కనిపిస్తోంది మనిషి.

అక్కడికి వెళ్ళే ముందే హరనాధ రావు సుందరానికి అన్ని విషయాలు చెప్పాడు. "ఇంటి అద్దె భోజనానికి అన్నీ కలిపి 500 ఇచ్చుకోవాల్సి ఉంటుంది. నిన్ను పేయింగ్ గెస్ట్ గా తీసుకుంటున్నది డబ్బు కోసం కాదు. యాదవ్ గారు తరచు దేశం అంతా తిరుగుతుంటారు. ఇంటి దగ్గర అతని భార్యకి పిల్లలకి ఓ మగ దిక్కు ఉండడం అవసరమని నచ్చ చెప్పి నువ్వుండే ఏర్పాటు చేసాను. బుద్ధిగా ఉండు" అని దారిలో ఒక లెక్చర్ ఇచ్చాడు. నిజానికి హరనాధ రావు యాదవ్ తో 300 కు మట్లాది సుందరానికి 500 చెప్పి అదీ తన చేతికే ఇచ్చే లా ఒప్పందం చేసుకున్నాడు.

వీళ్ళు వెళ్ళే టైం కి యాదవ్ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. అతనికి 36 ఏళ్ళు ఉంటాఇ. తెల్లగా ఉన్నాడు. కొంచం బాల్డ్ హెడ్ . చాలా సింపల్ గా కనిపించాడు.యధావిధి పరిచయాలు అయ్యాక హరనాధ రావు దారిలో చెప్పిన విషయాలే యాదవ్ రిపీట్ చేసాడు. దానికి సుందరం తరపున హరనాధ రావు పూర్తి హామీ ఇచ్చాడు. అంతలో అందరికీ కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చింది సునీత "నీ అభిప్రాయమేమిటో నిష్కర్షగా చెప్పు తర్వాత మళ్ళీ నన్ను ఇబ్బంది పెట్టొద్దు" భార్య తో హిందీ లో చెప్పాడు యాదవ్.

"రాత్రిళ్ళూ షికార్లు చేసి రాకూడదు. రోజూ సాయంత్రం 7 గంటలకల్లా ఇంటి దగ్గరుండాలి. స్నేహితుల్ని, గెస్ట్లని తీసుకురాకూడదు. మధ్యాహ్నం రైస్ రాత్రుళ్ళు చపాతి పరోటా రెగులర్ గా ఉంటాయి . అదీ విషయం"

సుందరానికి చెప్పింది సునీత కండిషన్లు అన్నీ ముందుగా ఊహించినవే కావడంతో "మీ పద్ధతులన్నిటికీ లోబడే నడుచుకుంటాను.. నా ప్రవర్తనలో మీకు ఎలాంటి లోపం కంపించినా మీరు నిర్మొహమాటంగా చెప్పండి. బయటకి వెళ్ళి పొమ్మని ఆదేశించ వచ్చు" అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ.అతని మాటలకి చాలా ముచ్చట పడిపోయింది సునీత . "మరి ఇవ్వాళే వచ్చేస్తావా నవ్వుతూ సాదరంగా అడిగింది. ఉన్న కొద్ది లగేజీ తెచ్చేసుకున్నా అండీ, మరయితే ఎంత ఇవ్వమంటారు అడిగాడు మొహమాటాంగా" . హరనాధ రావు తక్కువ చెప్పాడేమొ అని అలోచిస్తూ. "మాకు డబ్బు ముఖ్యం కాదు.. ఓ మూడొందలివ్వు చాలు" అంది. తన చెవుల్ని తనే నమ్మ లేక పోయాడు సుందరం. "ఏమిటి నేనేమైన ఎక్కువ చెప్పానా" నవ్వుతూ అడిగింది సునీత . గుండ్రటి మొఖం నవ్వుతున్నప్పుడు బుగ్గలు సొట్టలు పడ్డం తో మరీ అందంగా కనిపించింది. "లేదండీ , సాయంత్రం మకాం మార్చేస్తాను" అన్నాడు. ఆలస్యం చేస్తే తను మనసు మార్చుకుంటుందెమొ అని. ఆమె వెంటనే "ఓకే" అనేసింది. "కొంచం తొందరగా వొచ్చెయ్యి సాయంత్రం టివీ లో మంచి పిక్చర్ ఉంది" అన్నాడు యాదవ్. "అలాగే" అని వళ్ళ దగ్గర సెలవు తీసుకుని లేచాడు సుందరం. "మీరు చేసిన సాయానికి ఎలా క్రుతగ్నత చెప్పాలో తెలియడం లేదండీ చాలా తాంక్స్ " మెట్లు దిగుతున్నప్పుడు హరనాధ రావు తో అన్నాడు. "

దానికేముందయ్యి ఒకే జిల్లా వళ్ళం ఆ మాత్రం సాయం చేసుకోక పోతే ఎలా, అయినా వళ్ళూ అన్నారని మరీ 300 ఇవ్వకు 500 ఇచ్చేయ్యి" అన్నాడు తన మార్జిన్ ఎక్కడా పోతుందో అని. "అలాగే అండీ ప్రతీ నెలా మీకే ఇస్తాను" ఒప్పేసుకున్నాడు సుందరం.

సాయంత్రం అయిదింటికల్లా యాదవ్ ఇంట్లో ప్రవేసించాడు సుందరం. యాదవ్ కి అది ఆఫీస్ వాల్లు ఇచ్చిన పెద్ద క్వర్టెర్స్ . డూప్లెక్స్ టైపు ఫ్లాట్ అది.ఎంట్రన్స్ లోనే కుడివేపు బాత్రూం అట్టాచ్డ్ టాయిలెట్ , హాలు, కం డైనింగ్ అటు వేపుగా కిచన్ దాఇకావల గెస్ట్ రూం . నడవకి ఎడమవెపు వరసగ ఒక పెద్ద బెడ్ రూం, స్టోర్ రూం, మేడ పైన రెండు గదుల్లో ఒకటి పిల్లలకి, రెండోది యాదవ్ ఆఫీస్ రూం . తన రూం లో సింగల్ కాట్ బెడ్. చైర్. టేబిల్. ఉండడంతో అనంద పడిపోయాడు సుందరం.ఉదయం 7.30 కల్ల పిల్లలిద్దర్ని తయారు చేసి టిఫిన్ బాక్స్ ఇచ్చి వాళ్ళను స్కూల్ పంపి, ఆ తర్వత 9.00 గంటలకు యాదవ్ ను ఆఫీస్ కు సాగనంపుతుంది సునీత. సుందరం 9.30 కు బయల్దేరుతాడు ఆఫిస్ దగ్గరే కాబట్టి. సుందరానికి కూడా బాక్స్ ఇచ్చే యెర్పాటు చేసింది.అందరు వెళ్ళే వరకు క్షణం తీరిక ఉండదు సునీతకు. వాళ్ళు బయటకి వెళ్ళాక ఇల్లు శుబ్రం చేసుకోడం, ఆమె స్నానం చెయ్యడం అంతా 9.30 దాటాకే.పని మనిషి లేకున్నా అంత పనీ ఒక్కతే టైం ప్రకారం చక చక చేసుకు పోతుంది. పిల్ల మీద గాని, మొగుడి మీద గాని విసుక్కోడం కసురుకోడం ఉండదు. అంత

పనిలోను ఆమె ముఖం లో చిరునవ్వు చెరగదు. అలసట అనే మాట కనిపించదు.ఆ వాతావరణాన్ని వరసగ నాలుగు రోజులు సొంతం గమనించాడు సుందరం. అప్పటికి తనకి కొత్త ఫీల్ అవడం కూడ తగ్గింది. సునీతని "ఆంటీ" అని యాదవ్ ని "అంకుల్" అనీ పిలవడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. పిల్లలు అతన్ని "అంకుల్" అని పిలుస్తు బాగ చేరువయ్యారు.అసలు సిసలైన గెస్ట్ లాగా కాలు మీద కాలేసుకుని కూర్చుని టైం ప్రకారం టంచనుగా డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గరకి హాజరు అయిపొవడం తనకే భావ్యమనిపించలేదు. వంట విషయం తనకి కొత్త కాదు. అంతో, ఇంతో అనుభవం కూడా ఉంది. అవకాశమున్నంతవరకు సునీతకు సాయపడుతు ఆ ఇంటి సభ్యుల్లో ఒకడిగ కలిసి పోవలని తీర్మానించుకున్నాడు సుందరం.ప్రతీ రోజు తెల్లారి 5.00 గంటలకు లేస్తుంది సునీత . శుక్ర వారం ఆమె లేచిన చప్పుడు విని చివ్వున లేచి కుచ్చున్నాడు సుందరం. మంచం దిగి లుంగీ సవరించి కట్టుకుని టవల్ భుజం మీద వేసుకుని మొహం కడుక్కోడానికి బాత్రూం వెళుతూ .. "గుడ్మానింగ్ ఆంటీ" అన్నాడు.కిచెన్ లో పాల పాకెట్ కట్ చేస్తున్న సునిత అతని వంక ఆశ్చర్యం గా చూస్తూ "ఏమిటి సంగతి ఇవ్వాళ పెందలాడే వెళ్ళాలా" అని అడిగింది.అలాంటిది ఏమీ లెదన్నట్టు నవ్వుతు తల ఊపి బాత్రూం లోకి నడిచాడు. పావు ఘంటలో పనులు పూర్తి చేసుకొచ్చి డ్రాయింగ్ రూం లో పదుకున్న పిల్లలిద్దర్ని లేపాడు. "

ఇవ్వాళ్టి నుండి మమ్మీ బెడ్ కాఫీ ఇవ్వదట . కాఫీ తయారయ్యే లోపు మీరిద్దరూ ముఖాలు కడుక్కొని రండి" అని వాళ్ళని బయటికి సాగనంపి ఆ పక్కలు సర్ది సోఫాని అడ్జస్ట్ చేసాడు. "ఈ హడావిడీ అంతా ఏమిటీ రాత్రి వరకు బాగానే ఉన్నావు కదా" వ్యంగంగా అదిగింది సునీత. అతడి మాట పద్దతీ తనకి బాగ నచ్చడంతో మొదటి నుండి అతడితో చాలా కలుపు గోలుగానే మాట్లాడుతోంది. "హడావిది యేం కాదు ఆంటీ అంత పనీ మీరు ఒక్కరే చేసుకొడం నాకేం బాగుండలేదు. నాకు చేతనైంది నేను చేస్తాను మీరేమి మొహమాట పడకుండా నాకేదైన పని చెబుతుండండి" అన్నాడు. "అయితే ఒక నిమిషం ఆగు ఈ కాఫీ తీసుకెల్లి యాదవ్ కి ఇద్దు గాని" అంది. "అయ్య బాబోయి ఆ పని మాత్రం చెప్పకండి. మొన్న టి వి సినిమాలో లాగ ఆయన నిద్ర మత్తులో న చెయ్యి పట్టుకు లాగారనుకోండి.. అంతే. మీకు పని తగ్గించడం పోఇ మూడింతలు పని పెంచినవాడినవుతాను" . "అబ్బా పైకి మెత్తగ కనిపించినా ఇలాంటి జోకులు కూడా వేస్తావు అన్న మాటా" అని బిడియంగా నవ్వుతూ కాఫీ తీసుకుని తమ బెడ్ రూం కేసి నడిచింది, అలాంటి వ్యవహారం అప్పుడప్పుడు జరుగుతుండడంతో. "కాఫీ తాగాక బంగాళా దుంపలు , ఉల్లిపాయలు కోసిపెట్టు, నేను ఈ లోగ పిల్లలకి పూరి పిండి కలుపుతాను" అందామె. "అలాగే" అని ఆ పనిలో పడి పోయాడు సుందరం.కాఫీ తాగి నిదానంగా ముఖం కదుక్కోడానికి

బయటకొచ్చిన యాదవ్ బంగాళా దింపల చెక్కు తీస్తున్న సుందరాన్ని చూసి "నీకిలాంటి పనులు కూడా వచ్చునేమిటయ్యా" అడిగాడు యధాలాపంగా. "వచ్చు అని కాదండీ.. ఉదయం పూట ఆంటీ గారికి వర్క్ ఎక్కువైపోతోందిండీ. అందుకని ఇలాంటి చిన్న చిన్న పనుల్లో మనం సాయం చేస్తే బావుంటుంది అని.." అంటూ నసిగాడు సుందరం.

"మంచిదే నీకు చేతనైనదేదో చెయ్యి అల అని "మనం" అని నన్ను కూడా కలిపి అనవసరంగా నన్ను ఈ యిరకాటాం లోకి లాగకు" అనేసి కంగారుగా నీళ్ళ గది వేపు పారి పోయాడతను.మొగుడి తొట్రుపాటు చూసి పగలబడి నవ్వింది సునిత. సుందరం కూడా ఆమె తో శ్రుతి కలిపి నవ్వుతూ యాదృచ్చికంగా పైకి చూసి అట్టే ఉండిపోయాదు.వళ్ళంతా కదిలేలా విరగబడి నవ్వుతుండడంతో అసలే ఓ మాదిరి పెద్దవైన ఆమె రొమ్ములు లేత నీలం రంగు నైటీ లో అందంగా కదలాడుతూ కనిపించాయి. ఆ సమయం లో బ్రాసరీ కూడా లేక పోవడంతో వాటి ముచ్చికలు ఆ పల్చటి గుడ్డకు రాసుకుంటూ సుందరం చూపును చట్టున ఆకట్టుకున్నై.అతడి అనిమేష ధృష్టిని పసిగట్టిన సునిత "యూ సిల్లీ మైండ్ యువర్ వర్క్" అని మందలింపుగా అంది మరింతగా నవ్వుతూ. తన సైజులు ఎటువంటి వాడి చూపు నైనా చెదరకుండా నిలబెట్టేస్తాయని ఆమెకి బాగా తెలుసు.

సుందరం మాత్రం ఆమె అన్న మాటకు అష్ట వంకర్లు తిరిగిపోయాడు. ఆ పని పూర్తి చేసేవరకూ పొరపాటున కూడా ఆమె వంక చూడలేదు . అప్పటికి యాదవ్ ముఖం కడుక్కుని వెళ్లి పోవడంతో సుదీర్ ని స్నానం చేయించడానికి తీసుకెళ్ళాడు . ఆ రోజు వంటలో కూడా ఇతోధికంగా ఆమెకు సాయపడ్డాడతను. దానికి సునీత చాలా ఆనందపడింది . డిన్నర్ టైం లో యాదవ్ హృదయ పూర్వకంగా అభినందిచాడతన్ని. " వీళ్లకి నువ్వింత అండగా వుండే మాటైతే ఏ చీకూ చింతా లేకుండా నేను దేశమంతా టూర్ చేసి మా కంపెనీ సేల్స్ రెట్టింపు పెంచుతాను " అన్నాడు ఉత్సాహంగా. మర్నాడు శనివారం సుందరానికి శలవు. అయినా సునీత కంటే ముందే లేచాడు రోజూ ఆమె లేస్తూనే చేసే పని నీళ్లు పట్టడం. ఆ పని తనే ప్రారంభించాడు పని లో పని గా ముఖం కూడా కడిగేసుకున్నాడు ఆ సవ్వడికి లేచి బయటకు వచ్చిన సునీత 'గుడ్ మార్నింగ్ మై బాయ్ " అంది నవ్వుతూ. మొదట పిల్లలూ తర్వాత యాదవ్ బయటకు వెళ్ళిపోయారు. "ఇప్పుడు బట్టల రేవు పెట్టాలి.. నీ బట్టలు కూడా ఏమైనా వుంటే తెచ్చి పడెయ్" సునీత"వద్దు లెండి ఆంటీ నావి నేను ఉతుక్కుంటాను"ఆమె వప్పుకోలేదు - ఆటను తెచ్చే వరకూ వూరుకోలేదు.ఆటను కూడా కొన్ని బట్టలకు పెడతానన్నాడు . ఆమె ఆ ఛాన్స్ ఇవ్వలేదు. అవసరమైనప్పుడు బకేట్లోకి నీళ్ళు పట్టి అందిస్తూ

అక్కడే నిలబడ్డాడు.ఆ సందర్భంలో దొర్లిన మాటల్లో అతనికో కొత్త విషయం తెలిసింది.

వాళ్ళు కూడా తనలాగే ఏడాది క్రితం ఇక్కడికి వచ్చారు. యాదవ్ పనిచేస్తున్న కంపెనీ తాలూకు లోకల్ ఏజెంట్ ద్వారా అతనికి హరనాధరావు పరిచయమయ్యాడు. ఆ మరుసటి నెలలో యాదవ్ కి ఆ క్వార్టర్ సబ్ లెట్ చేయించాడు హరనాధరావు.దానికి ఐదు వేలు అడ్వాన్సు కూడా ఇవ్వడం జరిగింది. ఆ విధంగా అతను ఈ కుటుంబానికి కావలసినవాడయ్యాడు."సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు మార్కెట్ కు వెళదాం - వెజిటబుల్స్ అవీ తెచ్చుకోవాలి " అంది సునీత ఒక్కొక్కటిగా అతను అందిస్తున్న బట్టల్ని బాల్కనీ లో తాడుమీద వేస్తూ అలాగే అన్నాడు తను.ఆ తరువాత ఆమె స్నానానికి వెళ్ళింది.మధ్యాహ్నం ఇద్దరూ కలిసే భోజనం చేసారు.మంచం మీద పడుకుని పేపర్ చదువుతూండగా అలాగే నిద్ర పట్టేసింది సుందరానికి.మెలకువ వచ్చేసరికి మూడయింది.గదిలోనుండి బయటకు వచ్చి చూశాడు. సునీత కనిపించలేదు.తను ఇంకాలేవలేదేమోనని గదిలోకి రాబోతూండగా అటు వైపు బెడ్ రూమ్ లో నుండి ఒక కొత్త స్వరం వినిపించింది." అక్కడ రెండు వారాలు న్నానన్నమాటేగాని నా మనసంతా ఇక్కడేవుంది . ఉదయం ఇంటికొచ్చినప్పటినించీ ఇక్కడి కెప్పుడొద్దమా అని అరాటపడిపోయా" అంది ఆ కొత్త కంఠం ఆ మాటలు

సుందరాన్ని తికమక పెట్టాయి.అతని మస్తిష్కంలో సునీత పట్ల సవాలక్ష సందేహాలు బయలుదేరాయి. మనసుండ బట్టలేక గుమ్మం దగ్గరికి వెళ్లి కర్టెన్ వత్తిగించి చూసాడు. తలుపు దగ్గరగా వేసుంది.అతని అదృష్టం కొద్దీ దానికీ గుమ్మానికీ మధ్య ఒక అంగుళం గ్యాప్ ఉండిపోయింది.కుతూహలంగా అక్కడ ఒక కన్ను పెట్టి తొంగి చూశాడు.లోపల కనిపించిన దృశ్యం అతన్ని ఆశ్యర్యం లో ముంచేసింది.లోపల వున్నా శాల్తీ మగవాడు కాదు – ఆడదే తెల్లగా వుంది. సునీత వయసే కొంచెం పొట్టి కావచ్చు కానీ బాడీ స్ట్రక్చర్ ఇంచుమించు సునీత లాగానే వుంది. గుండ్రని మొహం - పెద్ద కళ్ళు - బొట్టు లేదు.అన్నిటికన్నా విచిత్రం - ఆవిడ వంటి మీద గుడ్డల్లేవు."మరి అక్కడ మీ పక్కింటి పంతులయ్యచేత దీనినిండా పెట్టిన్చుకునేదానివికదా? ఇక నీకు నా గురించి ఆలోచించే పనేముంది ?" వెటకారంగా నవ్వుతూ అడిగింది సునీత.ఆమె చెయ్యి నిగానిగ లాడుతున్న ఆ యువతి తొడలమధ్య కదులుతోంది.ఆమె వంటి మీద కూడా నైటీ లేదు"నా బాధంతా అదే కదా రెండు నెలల క్రితం అతన్ని వేరే వూరు వేసేసారట - కుటుంబాన్ని కూడా తీసుకుపోయి ఆ ఇల్లు ఇంకెవరికో అద్దేకిచ్చేసాడు. ఆ గురుదే వుంటే హాయిగా ఇంకో పదిరోజులు ఆగివచ్చేదాన్ని""అలాంటప్పుడు ఆ ఇంట్లో దిగిన వాడికే ఇది ఎరువిస్తే సరిపోయేది కదా ""వాడు ముసలి సన్నాసి ! పడుచోడయితే అలాగే

చేసేదాన్ని ""మరీ అంత లేవని వయసా ఏమిటి ? అటువంటి వాళ్ళ తో పెట్టించుకుంటే పై వాళ్ళకు కూడా అనుమానం రాకుండా వుంటుంది! ట్రై చేసి చూడకపోయవా?""ఏమో విధం చెడి వెధవ పని చేసేటప్పుడు - బిగుతుగా పెట్టి జోరుగా ఆడించే కుర్రాడి తో ఇదవ్వడం లో అర్థం వుంది గానీ యాభయ్యవ పడిలో పడుతున్న వాడు ట్రయల్ కి కూడా పనికిరాడనిపిస్తుంది నాకు ... వూ - రెండో వేలు కూడా కలుపు" "బాగుంది - నీవి ఇంకా పెద్దవైనట్లున్నాయి! ఈ వూరు నీళ్ళు బాగా పడ్డాయి నీకు - వళ్ళు వచ్చేస్తోంది""మా ఆయనా ఆ మాటే అంటున్నాడు ""ఆయన గార్ని దేశం మీద పడి తిరగడం తగ్గించి వీటితో బాగా కుస్తీ పడుతున్డమని చెప్పు - బొత్తిగా చేతులకి లొంగకుండా పోతున్నాయివి""అబ్బా నీ కడుపుమంటంతా వాటిమీద చూపించకు- కొంచెం నెమ్మదిగా పిసుకు "ఎప్పుడూ తను కనీ వినీ ఎరగని వ్యవహారాన్ని అబ్బురంగా చూస్తూ రెప్ప వేయడం మరిచి పోయాడు సుందరం. ఉదయం బట్టలు వుతుకుతున్నప్పుడు బాగా నీళ్ళు చిమ్మడం చేత నైటీ బాగా తడిచి సునీత రొమ్ములు లీల గా అగుపించాయి ... చూడగూడనుకుంటూనే మళ్ళీ మళ్ళీ దొంగ చూపులు చూస్తూ కాలక్షేపం చేసాడు తను అటువంటిది ఇప్పుడు వాటిని పూర్తి నేకెడ్ గా చూస్తున్నాడు. తెల్లగా వెన్నముద్దల్లా వున్నాయవి. ఆ రెండో అమె వీ మంచి సైజే గానీ సునీత ఎత్తులతో పోలిస్తే - చిన్నవే

అనిపిస్తున్నాయి. ఈ వుద్యోగం రాక ముందు ఒక రెడీ మేడ్ షాప్ లో పనిచేసాడతను. ఆ అనుభవాన్ని బట్టి సునీత బ్రాసరీ సైజు ముప్పైఎనిమిది ఆ రెండో ఆసామి సైజు ముప్పైఆరూ ఐయ్యున్డ వచ్చనిపించిన్ది తనకు.

సునీత భర్త లాగే ఆమె భర్త కూడా తరచూ టూర్ మీద తిరగడమో లేక ఆమె ముచ్చట్లు చెల్లించే తీరికా ఓపికా లేనివాడు కావడమో ఈ పరిస్థితికి కారణం కావచ్చు అనుకున్నాడు తను ఆ మాటల్ని బట్టి వాళ్లిద్దరిమధ్యా ఈ లెస్బియన్ తంతు చాలాకాలంగా జరుగుతున్నట్టు అర్ధమవుతూంది.మొదట సునీత తరువాత ఆవిడా మంచం దిగారు.అలా దిగుతూనే ఒకళ్లనొకరు ప్రేయసీ ప్రియుల్లా బిగియారా కౌగలించుకున్నారు.ఒకరినొకరు అనురాగం ముద్దుపెట్టుకున్నారు.ఆమె సునీత రొమ్ములను కసికసి గా పిసికేస్తూ వాటిని తెగముద్దులాడింది.ఆమె పిర్రలను రెండుచేతులతోనూ ఒడిసిపట్టుకుని ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా ఆమె రొమ్ముల్ని చప్పరించింది.ఉద్రేకంతో వేదెక్కిపోయిన సునీత కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా ఎరుపెక్కి పోయాయి. "తినేయ్ నన్ను బాగా తినేయ్ " అని ఆయాసం గా గొణుగుతూ ఆమె రెండు భుజాల్ని పట్టుకుని బలంగా నొక్కింది.దాంతో ఆమె సునీత ముందు మోకాళ్ళు వేసింది నాభి నుంచి మోకాళ్ళ వరకూ ఏ పక్కా ఏ మాత్రం వదలకుండా ఆమెను ముద్దులతో

ముంచెత్తివేసింది.దాంతో మరింత వెర్రెత్తి పోయిన సునీత మొత్తను ముందుకు ఎక్కుపెడుతూ ఆమె తలను తన పైపు కైపు గా నొక్కుకుంది.అటు తిరిగి నిలబడటం తో ఆమె వీపు విశాలంగా అగుపిస్తోంది.ఎత్తైన పిర్రలు తపేళాలు బోర్లిన్చినట్లు గుండ్రంగా వున్నాయి.తొడలు అరటిబోదెల్లా తెల్లగా బలంగా వున్నాయి.

ఒక చేత్తో ఆమె తలను తన వేపు అదుముకొన్టూనే రెండవ చేత్తో తన ముందుల్ని అదే పనిగా తడుముకుంటూ నొక్కుకుంటూ ఆహ్లాదంతో తీగలు సాగిపోతోంది తను.ఆ ముందు కూర్చున్నామె ముఖమైతే కనబడటంలేదు కానీ - ఆమె గుండ్రటి మొఖం , లోతైన నాభీ చెరువులాంటి విశాలమైన మొత్తా నున్నటి గుండ్రటి తొడలూ చక్కగా సినిమాస్కోప్ బొమ్మలా కనిపిస్తున్నాయి.మోకాళ్ళు కిందకి ఆనించిన ఆ భంగిమ లో - సునీత ఎడంగా పెట్టుకున్న కాళ్ళ మధ్యనించి ఆమె ఆడతనపు మదనమందిరం సహజరంగుల్లో సుందరం గా కనపడుతోంది.రెమ్మలు నీట్ గా ఉండటం తో వాటి చీలికా వాటి మధ్య నుంచి పొడుచుకొచ్చినట్లున్న దళసరి శిఖరం - సుందరం నిగ్రహాన్ని అపహాస్యం చేస్తూ వెక్కిరించాయి. కోయ్యబారిపోయిన వాడిలా అల చూస్తూండిపోయిన అతడిలో ఉద్రేకం పడగవిప్పి బుసలుకొట్టింది. ఆ పరిస్తితిలో అక్కడ నిలబదలేకపోయాడతను.మెల్లగా వెనక్కి తప్పుకుని చప్పుడు కాకుండా తన గదిలోకి వచ్చి మంచం మీద

వాలిపోయాడతను.సునీత కాళ్ళ మధ్య నుంచి కనిపించిన ఆ శాల్తీ అంగాంగ సోయగం అతడి కళ్ళ ముందు కదలాడింది. అప్రయత్నం గా అతడి కుడిచేయి లుంగీలోకి పాకింది.అక్కడ నరాలు బాగా పురెక్కిపోయి ఉండడంతో తన దేహం తనకే వెచ్చగా తగిలింది.కోటగుమ్మంలా కనిపించిన ఆమె ఆడతనం తాలూకు జ్ఞాపకం అతడ్ని నిలువునా గిలిగింతలు పెట్టింది.

ఆ మరుక్షణం అతడి చెయ్యి వేగంగా కదలడం మొదలు పెట్టింది."ఏమయ్యా కుమ్భకర్నా! మార్కెటు కు వెడదామని చెప్పాను కదా - నువ్వు రాదలచుకోలేదా ఏమిటి "మంచంపక్కన నిలబడి సునీత అడిగిన ప్రశ్నకు ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చున్నాడు సుందరం.చక్కటి చుడీదార్ వేసుకుని ఫుల్ మేకప్ లో వుంది ఆమె.ఆమె వంక అలా కళ్లు వదిలేసి చూస్తూండగానే అతని మదిలో ఒక సందేహం మెదిలింది.ఇంతకుముందు ఆమె గదిలో చూసిన దృశ్యం కలా నిజమా అని."ఏంటా వెర్రి చూపు - వస్తావా? రావా?".ఆమె వెటకారంగా అడిగిన ప్రశ్నకు అర్ధరహితంగా బుర్రూపి మంచం దిగాడు.ఆ దిగడంలో బాగా అరచేయంత మేర లుంగీ మీద తడిమరక కనిపించిందామెకి."యూ సిల్లీ పట్టపగలే లుంగీ ఖరాబు చేసుకున్నావేన్టయ్యా బాబూ " కిచకిచా నవ్వుతూ అడిగిందామె.సిగ్గుతో అవమానంతో కుంచిచుకుపోతూ మంచం మీద కూర్చుండిపోయాడు తను.అతడి మొఖం చిన్నబోవడం

గమనించిన వెంటనే ఆమె నవ్వాపుకుని అనునయంగా భుజం మీద చెయ్యి వేసింది - " ఊరికే నవ్వాలనుకున్నాను ... అప్పుడప్పుడూ అలా జరగడం నీలాగా వయసులో వున్న కుర్రోళ్ళకి ఆరోగ్య లక్షణమే! ఇందులో సిగ్గుపడాల్సిందేమీలేదు. వెళ్ళు ... వెళ్లి ముఖం కడుక్కుని డ్రెస్ చేసుకో . నాలుగున్నరయి పోయింది. నువ్వు తయారయ్యేసరికి పిల్లలుకూడా వచ్చేస్తారు " అని తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. అప్పటికి విషయం అర్ధమయింది సుందరానికి. మూడు గంటల టైం లో ఆమె పడక గదిలో తను చూసిన దృశ్యం కల కాదు ... పచ్చి వాస్తవం అది చూసిన వుద్రేకం యో తన గదిలోకి వెళ్లి తనను తను జోకోట్టుకున్నాడు . వాళ్ళు చల్లబడిన ఆ తీయని అనుభూతిలో చల్లగా మాగన్ను పట్టేసింది తనకి. ఆతర్వాత సునీత వచ్చి లేపింది.

అతను లేచి ముఖం కడుక్కున్టుండగానే పిల్లలు వచ్చేసారు. వాళ్ళకు బిస్కెట్లూ టీ ఇచ్చిన్దామె. వాళ్లతోపాటే అతనికీ బిస్కెట్లూ టీ ఇచ్చింది. అది ఫినిష్ చేసుకుని చకచకా పది నిమిషాల్లో తను డ్రెస్ చేసుకుని రెడీ అయ్యాడు.ఇంటికి తాళం వేసుకుని నలుగురూ బయల్దేరారు.పిల్లల్ని గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ లో వున్న వాళ్ళకి అప్పగించారు.రోడ్ క్రాస్ చేసి ఫుట్పాత్ మీద పక్కపక్కగా నడుస్తూండగా అతడి చేతికి మెత్తమెత్తగా వట్టుకున్దామె వామవక్షం."అయాం సారీ " అంటూ కంగారుగా దూరం గా జరిగిపోయాడతను.అలా మార్కెట్టుకెళ్లి కూరగాయలు

తీసుకుస్తున్నప్పుడూ కిరాణా సామగ్రి కొంటున్నప్పుడూ అయిదారుసార్లు ఆమె ముందులు అతడి మోచేతికో,ముంజేతికో తగలడం, ప్రతిసారీ ఆటను మెలికలు తిరిగిపోతూ సారీ చెప్పడం జరిగింది.ఆ తర్వాత పిల్లలకి బట్టలు తియ్యడానికి షాపు లోకి వెళ్ళినప్పుడు మరోసారి ఆ సంఘటన జరిగింది.అది గమనించిన సేల్స్ గర్ల్ ఇద్దరివంకా అదోలా చూసి కిచకిచా నవ్వింది."మనకి ఫ్రాక్స్ చూపిస్తున్నప్పుడు ఆ పిల్ల ఎందుకు నవ్విందో తెలుసా?" రోడ్ మీద కు వస్తూండగా అడిగింది సునీత. తెలియదన్నట్లు తల అడ్డంగా ఆడించాడు సుందరం.వళ్ళు మండిన్దామెకు." పక్కపక్కన నడుస్తూన్నప్పుడో దగ్గరగా నిలబడ్డప్పుడో చెయ్యో కాలో జబ్బో లేక పోతే కొంచెం పెద్ద సైజు కనక ఓ చనుగుబ్బో నీ చేతికి తగలడమో రాసుకోవడమో సహజం! అంతమాత్రాన ప్రతిసారీ సారీ చెప్పక్కరలేదు అందుకనే ఇందాక అలా నవ్వులపాలయ్యాం .తెలిసిందా" అనడిగింది కొంచెం సీరియస్ గానే."ఐ యాం వెరీ వెరీ సారీ ఆంటీ " అంటూ బేలగా చూసాడతను."అదిగో మళ్ళీ " గుర్రుగా చూసిందామె. మౌనంగా తల దించుకున్నాడు సుందరం.ఇద్దరి దగ్గరా మూడు సంచుల లగేజీ ఉండటంతో అటు వెళుతున్న ఆటో ని పిలిచిన్దామె.ఆదివారం రాత్రి కర్నాటక ఏరియా టూర్ కి బయల్దేరాడు యాదవ్.సోమవారం సుందరం దగ్గరకు వచ్చాడు హరనాధ రావు.ఇంటికి వద్దామని నిన్నా మొన్నా ట్రై చేసాను మా ఇంటికి గెస్టు

రావడం వల్ల కుదరలేదు అన్నాడతను."దానిదేముందండీ .. ఇవ్వాళ రండి "అన్నాడు సుందరం. ఐదారు నిముషాలు ఆవిషయం ఈవిషయం మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు హరనాధ రావు."ఇతను అస్తమానూ నీ దగ్గరకు వస్తున్నాడు దేనికీ ?" కుతూహలం గా అడిగాడు సుందరం పక్క సీట్లో కూర్చునే నాయర్.అతను తనకు చేసిన సహాయం గురించి చెప్పాడు తను."నువ్వేమీ అనుకోనంటే నీకో సంగతి చెప్తాను "అన్నాడు నాయర్ సందేహంగా చూస్తూ.ఏమిటన్నట్లు కుతూహలం గా చూసాడు తను."అతను మీ వూరి వాడు ఐతే అయివుండవచ్చు కానీ నేను ఇదేళ్ళనుంచీ ఎరుగుదును అతను పైకి కనిపించేంత మంచివాడు కాదు స్వంత లాభం లేకుండా ఇంత పని కూడా చెయ్యడు నీకీ సాయం చెయ్యటంలో ఏదో మతలబు వుంటుంది. కొంచెం ఎలర్ట్ గా ఉండు" అని నవ్వాడు నాయర్.అలాగే అన్నట్టు బుర్రూపేడు సుందరం.

తను గమనించినంతలో స్టాఫ్ ఎవరికీ అతనంటే సదభిప్రాయం లేదు.హరనాధ రావు ఎటువంటివాడయినా తన విషయంలో ఆటను చేసిన మోసం ఏమీ లేదు - అదే సుందరం తృప్తి.ఒక మాసం గడచిపోయింది.యాదవ్ ఇంటిలో స్వంత మనిషిలా కలిసిపోయాడు సుందరం.ఆ రోజు శుక్రవారం - యాదవ్ టూర్ వెళ్ళాడు.సునీతకు వంట్లో బావుండలేదు.ఆమెను రెస్ట్ తీసుకోమని చెప్పి సుందరమే పిల్లల్ని రెడీ చేసి స్కూల్ కి పంపి ఆమె చెప్పినా వినకుండా ఆమె దగ్గరే

కూర్చున్నాడు సుందరం.రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు వచ్చాడు హరనాధ రావు సుందరం ఆఫీసు కు ఎందుకు రాలేదో కనుక్కోవడానికి.కారణం తెలుసుకుని సునీత ను పలకరించడానికి ఆమె గదిలోకి వెళ్ళాడు హరనాధ రావు.పిల్లలకు పాఠాలు చెపుతూ డ్రాయింగ్ రూమ్ లో కూర్చున్నాడు సుందరం.సడెన్ గా అతడి బుర్రలో ఒక సందేహం మెదిలింది - హరనాధ రావు తనకు చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయాడా లేక ఇంకా గదిలోనే వున్నాడా అని.మెల్లగా ఇవతలికి వచ్చాడు. బెడ్ రూమ్ లోనుండి చిన్నగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.కుతూహలం తో కొద్దిగా కర్టెన్ తప్పించి చూసేసరికి ఓరగా వేసి ఉన్న తలుపుసందు లోనుండి ఇద్దరూ కనిపించారు.

ఆమె పడుకుని ఉంది.హరనాధ రావు మంచం పక్కగా కుర్చీ లాక్కుని కూర్చున్నాడు."మంచి నమ్మకమైన పనిమనిషిని చూడమని చెపుతూండేవాడు యాదవ్ - ఇంత మంచి పనిమనిషిని ఏర్పాటు చేసినందుకు నువ్వు నన్ను మెచ్చుకోవాలి " ఆమె ఛాతీ మీద చేయి వేసి తడుముతూ హుషారుగా చూసాడతను.తల తెగనరికినట్లనిపించింది సుందరానికి."తప్పు సుందరాన్ని నువ్వు పనిమనిషితో పోల్చడం బాగోలేదు చాలా సంస్కారమున్న కుర్రవాడు - మాతో బాగా కలిసిపోయాడు - ఐ లైక్ హిమ్ వెరీ మచ్ "అంది సునీత చేతిమీద తన చేయి వేసి నిమురుతూ."యాదవ్ కూడా అదే మాట చెప్పాడు - అతని

దగ్గర ఆ మూడొందలు కూడా తీసుకోవద్దని చెప్పాడట కదా ""కానీ అలా ఏం బాగుంటుంది పైగా అతడికి అభిమానం కూడా ఎక్కువ. డబ్బు ఇవ్వొద్దంటే వెళ్లి పోయినా వెళ్ళిపోవచ్చు అందుకే మనసులో ఇష్టం లేకపోయినా అతను మూడొందలు చేతిలో పెట్టినప్పుడు మాట్లాడకుండా తీసుకుంటున్నాను "."నీకంత ఎక్కువైతే ఆ మూడొన్దలూ నెలనెలా నాకు పారెయ్యి "." ఏడిశావ్ లే - నీ కక్కుర్తి పోదు - పోయినసారి నువ్వు తీసుకెళ్ళిన రెండొందలూ అతను ఇచ్చిన దాన్లోంచే ఇచ్చాను నువ్వు బయల్దేరటం మంచిది. అతనికి అనుమానమొస్తే బాగుండదు " అతని చెయ్యి తోసివేస్తూ అంది సునీత."వాడికి అనుమానమొస్తే ఎంత - రాక పోతే యెంత? నేనంటే హడలి చస్తాడు "హేళనగా నవ్వుతూ లేచాడు హరనాథ రావు.సుందరం మెల్లిగా ఆ గుమ్మం దగ్గరనుండి తప్పుకున్నాడు.ఆ రాత్రి అతడికసలు నిద్ర పట్టనే లేదు.

స్వంత వైద్యం బాగానే పనిచేయటంతో మర్నాడు ఉదయం కులాసాగానే లేచింది సునీత.మనసు మనసు లో లేకపోయినా పైకి మాత్రం నవ్వుతూనే కనిపించాడు సుందరం.ఆ పూటకూడా ఆమెను పూర్తిగా రెస్ట్ తీసుకోమని వంటంతా తనే చూసుకున్నాడు సుందరం.ఆ తర్వాత సునీత విడిచిన నైటీ తో పాటు పిల్లల బట్టలూ తన బట్టలూ ఉతికి ఆరేసాడు.సాయం చెయ్యడానికి ఆమెను దగ్గరకు రానివ్వలేదు." ఏ జన్మ లోనో రుణపడి ఉంటావు నాకు - అది తీర్చుకోవడానికి

నువ్విప్పుడిలా మా ఇంటికి వచ్చివుంటావు" అని వెటకారం గా నవ్విందామె.ఆ రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకు మళ్ళీ వచ్చాడు హరనాధ రావు.సునీత లేచి వెళ్లి తలుపు తీసింది.ఇద్దరూ నవ్వుకుంటూ ఆమె బెడ్రూము లోకి వెళ్ళిపోయారు.అది చూసిన సుందరం మనసు బాధతో మూలిగింది.పిల్లల్ని పడుకోమని పక్క వేసాడు సుందరం.టి.వి. ఆన్ చేసి సాలోచనగా సోఫా చైర్ లో కూర్చున్నాడు.ఓ ఐదు నిమిషాల తరువాత మెల్లగా లేచాడు. అప్రయత్నం గా అతడి కాళ్ళు బెడ్ రూం దగ్గరకు తీసుకుపోయాయి. నిన్నటి లాగే ఓరగా వేసిఉంది తలుపు.హరనాధ రావు ఆమె పక్కలో కూర్చున్నాడు.తలగడ మీద మోచేయి ఆనించి ఓరగా పడుకున్న సునీత నైటీ లోకి పోనిచ్చి తొడలు నిమురుతున్నాడతను." ఇంకా కొంచెం నీరసం గా వుంది - వేదెక్కించకు " గోముగా అందామె."వారం దాటిపోయింది మనం చేసుకుని " అన్నాడతను."సుందరం మెలకువగా వున్నాడు మరి "." వుంటే మాత్రం ఇటొచ్చి చూస్తాడా ఏమిటి ? "." అయినా మన జాగ్రత్తలో మనం వుండాలి - రేపు రాత్రి తలుపు తీసి ఉంచుతాను. మామూలుగా పది గంటలకు వచ్చెయ్యి "." రేపటి సంగతి రేపు చూద్దాం "." ప్యాంటీ చిరిగి పోతుంది - ఎంటా పిసగడం "." కసి! నీ వంటి మీద చెయ్యి వేసేసరికి కసెక్కి పోతుంది నాకు "." అవును ఎంత త్వరగా ఎక్కుతుందో అంత త్వరగా డవునైపోతుంది! నా కయ్యేవరకూ ఆగలేక పోతున్నావు "." అది నా

తప్పు కాదు ... కన్నె పిల్ల తో ఇదవుతున్నంత బిగువుగా వుంటుంది నీది. ఆ ఆనందం లో ఉద్రేకం ఆగడం లేదు "." ఈ వెధవ కబుర్లకేం లే! ఓపిక చాలటం లేదని ఏడవకూడదూ? నాకు గతిలేక నిన్ను పట్టుకుని ఏడవడం గానీ యాభై లో పడ్డాక ఇక నువ్వు మహా పొడిచేసేదేముందిలే ?"." మరీ అంత డిస్కరేజ్ చేసి పారేయకు ... టెంపరేచర్ డవునై పోతుంది " అంటూ ఆమె నైటీ ని నడుం వ్వరకూ ఎత్తి ప్యాంటీ మీద నుంచే ఆమె ఆడతనాన్ని చుంబించాడు హరనాధ రావు.అసహనంగా మొత్త కుదిపిందామె.కాసేపు రెండు తొడల్నీ ముద్దాడి,మెల్లగా ప్యాంటీ ని కిందకి లాగి మక్కువగా అక్కడ అరచేయి బోర్లించాడతను." వేడెక్కించొద్దంటున్నానా " ప్యాంటీ ని మళ్ళీ పైకి లాక్కుంటూ గొనిగిందామె." ఒక్కసారి" అంటూ ఆమెని బ్రతిమాలి ప్యాంటీ ని ఆమె వంటి మీదనుంచి వేరుచేసి పక్కన పడేసాడతనువెంటనే ఆమె మీదకి వంగి రెండు తొడల మధ్యా నోరు పెట్టేసాడు.చిన్నగా మూలుగుతూ అతడి తలను తనవేపు నొక్కుకున్దామె.యాదవ్ సమంగా ఇంటిపట్టున ఉందని కారణంగా ఆ విరహానికి తట్టుకోలేక ఆమె హరనాధ రావు మోజు లో పడిఉంటున్దని క్రిందటిరోజు వ్యవహారాన్ని బట్టే గ్రహించాడు సుందరం." జుర్రుకున్నది చాల్లే! పైకి రా ఇక "అంది సునీత అసహనంగా.ఆమెలో కోరికకన్నా ఆ వ్యవహారం తొందరగా ముగించుకోవాలన్న ఆరాటమే ఎక్కువగా కన్పించింది. అతడు లేచి కూర్చుని ప్యాంటు జిప్పు ఓపెన్

చేసాడు." ఏదీ ఇంకా సమంగా గట్టిపడనే లేదు " ఈసడింపు దాచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ పేలవంగా నవ్విందామె. " నువ్వు సవరదీస్తే అదే గట్టిపడుతుంది ".ఆమె మాట్లాడలేదు. మునివేళ్ళతో అతడ్ని నిమురుతూ ఉండిపోయింది.అల చూస్తూండగానే ఆమె ముఖం లో కాంక్ష కొట్టొచ్చినట్టు కనిపించింది.నైటీ మీద నుంచే ఆమె రొమ్ముల్ని కసికసిగా పిసుకుతూ ఆమె చెక్కిలిని చుమ్బించాడతను." ఊ - రా ఇంక " చిన్నగా గొణిగిందామె.అతను ఆమె మీదికి జరిగాడు. దారి చూపించింది తను. ఆనందంగా ఒక సారి రెండు రొమ్ములూ పిసికి విసురుగా నడుం ఎగరేసి మొత్తతో డీ కొట్టాడు - దానికి ఆమె నుంచి ఎటువంటి రెస్పాన్స్ రాలేదు! అతడు మాత్రం గోప్ప సంబరం గా ఊగిపోవడం మొదలెట్టాడు." ఇలా ఐతే నాకు బొత్తిగా చేయిన్చుకున్నట్టుండదు! బాగా జోరుగా చెయ్యి " చిన్నగా నసిగిందామె.హరనాధ రావు వేగం పెంచాడు. దాంతో అతడిలో ఆయాసం కూడా పెరిగింది.ఆ సమయం లో కిందినించి మెల్లగా నడుం కదిలించడం ప్రారంభిన్చిందామె." నువ్వలా ఎదురూపులిస్తూంటే బ్రహ్మాండం గా వుంటుంది " మెచ్చుకుంటూ మెడసందున ముద్దుపెట్టుకున్నాడతను." అది సరే నీకప్పుడే చివరికొచ్చేసినట్టుంది "." ఊం "." అదేం కుదరదు .... నేనింకా సగం దూరం కూడా రాలేదు! నాకయ్యేవరకూ ఓపిక పట్టాలి " మరింత విసురుగా ఎదురు మేళం

పెడుతూ అందామె.ఆ హెచ్చరిక వల్ల ఏ మాత్రం ప్రయోజనం కన్పించలేదు.గట్టిగా మూలుగుతూ బల్లిలా ఆమెను కరుచుకు పోయాడతను. దాంతో అతడిమీద విరుచుకుపడిన్దామె. " ఇప్పుడు నేనేక్కడికెళ్ళాలి. చివరివరకూ నిలబడ లేక పోతున్నావనే వద్దని మొత్తుకున్నాను. ఇక లాభం లేదు నీలో సరుకయిపోయింది. ఇలాంటి అర్ధాకలి వ్యవహారం నాకు చిరాకు. ఇంతకన్నా నేనే వేళ్ళు పెట్టి ఆడిన్చుకోవడం మంచిది " అంది అతడ్ని పక్కకు తోసేస్తూ.ఆమెను సముదాయించ డానికి కాళ్ళూ, చేతులూ, గడ్డం పట్టుకున్నాడు హరనాధ రావు." రేపొక అవకాశమియ్యి, నా తడాఖా చూపిస్తాను. ఉదయమే వెళ్లి ఊర పిచ్చిక లేహ్యం కొనుక్కొస్తాను "అంటూ దీనంగా చూశాడు." ఏడిశావ్ లే!దానికి కూడా డబ్బులు నన్ను ఇమ్మనే అల్ప బుద్ధి నీది, ఏమీ వద్దు " అంది.

" లేదు సునీతా , ఇంకెప్పుడైనా నిన్ను డబ్బులడిగితే చెప్పుతో కొట్టు. రేపు మాత్రం ఒక్క ఛాన్స్ ఇవ్వు, ప్లీజ్ "" ఏమో రేపు సంగతి రేపు చూస్తా. ఇప్పుడు నాకింకా టిమటిమ లాడి పోతోంది - ఓ సారి లెగు " అంది విసుగ్గా.హరనాధ రావు మంచం దిగి నిలబడ్డాడు.కొద్దిసేపటి క్రితం ఆతను తన వంటి మీదనుంచి తీసేసిన పాంటీ ని అందుకుని దాన్ని తొడల మధ్య అడ్డుకుని మళ్ళీ దూరంగా గిరాటేసింది.మంచం దిగి మగరాయుడు లా నిలబడి "ఊం - కూర్చుని కానియ్ " అంటూ నైటీ

ని పూర్తి గా నడుం వరకూ ఎత్తిపట్టుకుంది.విశ్వాసపాత్రమైన కుక్క లా ఆమె ముందు మోకాళ్ళు వేసి ఇంత నాలుక చాపేడతను.ఆమె నిలబడిన తీరూ ఆమె పిర్రలు పిసుకుతూ మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని అతను కానిస్తున్న పని తీరూ - నెల క్రిందట మరొకామె తో సునీత సాగించిన లెస్బియన్ రొమాన్స్ ని గుర్తుకి తెప్పించాయి సుందరానికి. ఇక అక్కడ నిలబడడం అనవసరమనిపించింది.సైలెంట్ గా అక్కడినించి తప్పుకున్నాడు. తన గది లోకి వెళ్లి మంచం మీద వాలి పోయాడు. సుమారు పావుగంట తరవాత ఆ ఇద్దరూ గదిలోనుండి బయటకు వచ్చిన అలికిడి వినిపించింది. హరనాధ రావు ను సాగనంపి తలుపు గడపెట్టి బాత్రూం కెళ్ళింది ఆమె. అక్కడినుంచి సుందరం దగ్గరకు వచ్చి "ఏమయ్యా!పడుకున్నావా ?" అని అడిగింది గుమ్మం దగ్గరనుంచే. సమాధానం చెప్పలేదతను.ఆమె తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.మర్నాడు ఆదివారం భళ్ళున తెల్లారినా మంచం దిగాలనిపించలేదు సుందరానికి." ఏమిటయ్యా .. నా జ్వరం నీకు గానీ అంటుకోలేదు కదా ?" అంటూ కాఫీ కప్పు తో వచ్చింది సునీత.

" అదేం లేదండీ, మనసు బాగుండ లేదు " అంటూ లేచి కూర్చున్నాడు సుందరం." అదేమిటో నాతో చెప్పకూడదా "ఓ పక్కగా మంచం మీద కూర్చుంటూ అనునయం గా అడిగింది." ఈ మాత్రం దానికేనా, రేపు ఆఫీసు కెళ్ళినప్పుడు నాలుగు రోజులు సెలవు తీసుకో! మళ్ళీ

సోమవారం ఉదయం వచ్చెయ్యవచ్చు "." కొత్త వాడిని కదండీ, సెలవలు ఇవ్వాలంటే ఏడుస్తారు "." డాక్టరు సర్టిఫికెట్టు పడెయ్యి ". " అలాగే " అన్నట్టు బుర్ర ఊపేడతను.ఈ రోజు అతని మనసు బాగా దివాళా తీసింది.సునీత అడిగితే సమాధానం చెప్పటం తప్ప తనంత తానుగా మాట్లాడటం లేదు.మధ్యాహ్నం లంచ్ అవగానే పిల్లలిద్దరూ ఆడుకోవటానికని క్రింద క్వార్టర్ కి వెళ్లారు.సింక్ దగ్గర నిలబడి గిన్నెలు కడుగుతోంది సునీత.సుందరం డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరే పరధ్యానం గా కూర్చున్నాడు.ఆ సమయం లో బజర్ మోగింది.సుందరం లేవ బోయాడు ఆగమని సైగచేసి చేతులు కడుక్కుని వెళ్ళింది సునీత.

ఆ వచ్చిన వ్యక్తి హరనాధ రావ. అతన్ని లోపలకు రానీయకుండానే " సుందరం లేదు ... ఏదో మేటినీ సినిమా కని వెళ్ళాడు " అంది." ఐతే ఇంకా మంచిదీ!" అన్నాడతను సంబరంగా." ఉదయమే మా బంధువులామె వచ్చింది ఇప్పుడు నువ్వు రావటానికి కుదరదు .. "." ఐతే రేపు వస్తాను "." ఎప్పుడు వెళుతుందో తెలియదు .. నాలుగు రోజులు ఓపిక పట్టు " ఆ చివరి మాట మాత్రం నవ్వుతూ చెప్పింది." అలాగే " అని బుర్రూపి వెళ్ళిపోయాడతను.ఆమె తిరిగి హాల్లోకి రావటంతోనే " అతనితో అలా అబద్ధం ఎందుకు చెప్పారూ ?" అని అడిగాడు సుందరం." మరేం చెయ్యమంటావ్? ప్రొద్దుటినుండీ నువ్వు ముఖం మాడ్చుకుని పెళ్ళాం చచ్చిన వాడిలా కూర్చున్నావ్. నిన్ను బట్టి

నాకూ మూడ్ పోయింది ... ఇప్పుడింక అతడిని లోనికి రానిస్తే ఎప్పటి దాకా సుత్తి వేస్తాడో ఏమో ?" అందామె సింక్ దగ్గరకు నడుస్తూ." నా మాటకేం లెండి ... మీరలా తలుపైనా తీయకుండా సమాధానం చెప్పి పంపేసినందుకు ఆతను ఫీలవుతాడేమో ?" సందేహం గా చూసాడతను. ఆ మాటలో చిన్న వ్యంగ్యం కూడా ధ్వనించడంతో సునీత అధరాలమీద దరహాసం చోటు చేసుకుంది." ఐతే .. వెళ్లి వెనక్కి పిలువ్ " అంది ముక్తసరిగా.ఆమె మాటలోకూడా వ్యంగ్యం తొణికిస లాడింది. దాంతో షటప్ ఐ పోయాడు సుందరం. తన గదిలోకి వెళ్లి మంచానికడ్డం పడిపోయాడు. పావుగంట తరువాత అతని గదిలోకి మెల్లిగా ప్రవేశించింది సునీత. పక్కనే కూర్చుని భుజం మీద చెయ్యి వేసింది. మర్యాదకి లేచి కూర్చున్నాడు సుందరం." ఇంటి మీద ధ్యాస మళ్లిందని ఉదయం నువ్వు చెప్పిన మాట నిజం కాదనిపిస్తోంది నాకు. అవునా ?" సూటిగా అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అడిగింది.మాట్లాడకుండా తలొంచుకున్నాడు సుందరం." ఐతే ఈ ముభావమంతా దేనికి ? నా మీద కోపమొచ్చిందా ?" అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని అనునయం గా అడిగింది.తల అడ్డంగా ఊపేడతను." ఐతే ఇదంతా హరనాధ రావు మీద మంటా ?".ఆమె అంత డైరెక్ట్ గా అడిగేసరికి సుందరం షాకయి పోయాడు." అతను నాతొ తిరగడం నీకిష్టం లేదు - అంతేనా ?".మాట రాలేదతనికి.అంతవరకూ పట్టుకు కూర్చున్న అతడి

చెయ్యి వదిలేసి బాగా దగ్గరగా జరిగింది.ఆమె కుడి రొమ్ము అతడి జబ్బకు నైస్ గా వత్తుకుంది." నాతో తిరుగుతున్నందుకు అతని మీద నీకు కోపమొచ్చినప్పుడు అతడితో తిరుగుతున్నందుకు నామీద కూడా కోపమొచ్చివుండాలి కదా ?" కుతూహలంగా చూసింది." లేదు ఆంటీ - గాడ్ ప్రామిస్! మీ మీద నాకేం కోపం లేదు - ఐ లైక్ యు వెరీమచ్ ".

"ఓహో! నా మీద లైకింగ్ ఎక్కువైపోయినంత మూలాన నే ఉదయం నుంచీ మూతి ముడుచుకు కూచున్నావన్నమాట. లైకింగ్ అంటే అర్థం - ఇష్టమైన వాళ్ళని ఏడిపించడమన్న మాట" ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

విస్మయంతో కొయ్యబారిపోయాడు సుందరం.

"ఏడిపించడం నీకే కాదు - నాకూ వచ్చు! అందుకే నిన్నా మొన్నా హరనాధరావును కళ్ళెదుటే నా గదిలో అంత సేపు ఉంచుకున్నాను. మా ఇద్దరికీ ఏడెనిమిది మాసాల నుంచి సంబంధముంది. అయితే నువ్వొచ్చిన దగ్గరనుంచి వాడిని ఎలాగైన వదిలించుకోవాలన్న ఆలోచనతో ఉన్నాను.

నీలో సరయిన రెస్పాన్స్ కనిపించక వాడితో అఘోరించవలసి వచ్చింది. నువ్వు నిద్ర పోయాక ఎన్నోసార్లు వచ్చాడు వాడు. నీలో ఏమాత్రమైన చలనమొస్తుందేమోనని నిన్న రాత్రి వాడిని కావాలనే ఆ టైముకి

రమ్మన్నాను" అంది ఆమె ఆవేశంగా. ఆమె గొంతు బాగ బొంగురు పోయింది. కళ్ళలో నిండిన నీళ్ళు చెక్కిళ్ళమీదుగా ఆమె ఎదమీదకి జాలువారాయి.

"అయ్యాం సారీ ఆంటీ" బేలగా చూశాడు సుందరం.

"ఇదిగో - అదే! నీకు చేతనైందల్లా అదొక్కటే" రోషంగ చూస్తూ అందామె.

"ఇప్పుడు సారీ చెప్పాల్సింది నువ్వు కాదు - నీమీద మనసు పెట్టుకున్నందుకు నేను చెప్పాలి" అని విసురుగా మంచం దిగిపోయింది.

అక్కడ నుంచి ఆమె అడుగు తీసి అడుగు వేసే లోగా చటుక్కున చేయి అందిపుచ్చుకుని గమ్మున మంచం దిగాడతను.

ఆమె విస్మయంగా చూసింది అతడి ముఖంలోకి.

పౌరషంగా చూస్తున్నాయి అతడి కళ్ళు.

అది అతడిలో కలిగించాలన్న ఆమె ప్రయత్నం చివరికి ఫలించడంతో ఆమె అధరాలు విలాసంగా చిరుహాసం చేసాయి.

ఆ మరు క్షణం అతడి చేతులామె నడుము చుట్టూ బలంగా బిగుసుకున్నాయి. అతడి పెదాలు ఆమె అధరాలను నవ్వకుండా సీలు వేసినట్టు పట్టేశాయి.

ఆనందంతో తీయగా మూలుగుతూ అతడిని లతలా పెనవేసుకు పోయింది సునీత. ఆ పీల్చుడు ముద్దు కొద్ది క్షణాల పాటు ఆమెకు ఊపిరి సలపనివ్వలేదు.

మెల్లగా తన కౌగిలి సడలించాడు సుందరం. ఆమె ముఖాన్ని ముద్దులతో తడిపేస్తూ ఎడమ చేతిని మెల్లగా వీపు మీద నుంచి పైకి పాకించాడు. బిడియంగా నవ్వింది ఆమె. నైటీ జిప్ ను జాగ్రత్తగా క్రిందకు లాగాడు.

"తీసెయ్యి" చెవిదగ్గర నోరు పెట్టి చిన్నగా అన్నాడు.

"ఊహు - నువ్వే తీసుకో" మొండిగా గొణిగింది ఆమె.

గుండటి ఆమె ముఖాన్ని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకుని సొట్టలు పడ్డ బుగ్గల్ని మోజుగా ముద్దాడాడు. ఆ చేతుల్ని అలాగే క్రిందికి జరుపుకుని తన ముందుల్ని అందించింది సునీత.

చిద్విలాసం చేస్తూ రెండూ ఒడుపుగా పట్టుకుని సుతారంగా పిసికాడు. ఆహ్లాదంగా బోర విరిచిందామె.

"గట్టిగా పిసుకు ఇలా నీ చేతుల్లో నలిగిపోవాలని అవి నెలాళ్ళ నుంచి ఆరాటపడుతున్నాయ్" అంది గోముగా నవ్వుతూ. ఆమె కోరిక మేరకు ఒక సారి వాటిని కసిగా పిసికి వదిలాడు.

వెంటనే ఆమె వంటిమీదనుంచి నైటీని వలచి పక్కానపారేసాడు. లోపల బ్రా కాని పేంటీ కాని వేసుకోలేదామె. మెడలో నల్ల పూసల గొలుసు,

మంగళ సూత్రాలు తప్ప ఆమె వంటి మీద మరేమీ లేదు. ఆమెను అలా నగ్నంగా చూడటం తనకు కొత్త కాదు. కాని అంత దగ్గరగా ఆమె విశాల సౌష్టవాలను చూడటం సరి క్రొత్త అనుభూతి. తెల్లగా పాలరాతి బొమ్మలా మెరిసిపోతోందామె.

ఆవేశం ఆగలేదు సుందరానికి. మళ్ళీ ఆమెను గట్టిగా పెనవేసుకుని అందిన చోటల్లా ముద్దుల వర్షం కురిపించాడు. ఆమె కూడా అంత ఆవేశంగానూ అతడిని ముద్దు లాడుతూ లుంగీ లాగిపారేసింది. ఒక్కొక్కటికా షర్ట్ బటన్స్ విప్పేసింది. మిగిలిన పని అతను పూర్తి చేశడు. అతను డ్రాయరు తీసేస్తున్నప్పుడు అమె కళ్ళు నక్షత్రాల్లా మెరిశాయి. ఆత్రంగా చేయి చాపింది.

ఆమె హస్త స్పర్సకు అతడి నరాలు జివ్వుమన్నాయి.

"ఎరువేసి పెంచిన చిలగడ దుంపలా ఉంది" ముని వేళ్ళతో ఒడ్డు పొడుగులు కొలుస్తూ కళ్ళు అందంగా తిప్పింది సునీత.

ఆ మాట అతడి బుర్రలో చిన్న చిలిపి ఆలోచనను పుట్టించింది. ఆ రోజు మరో ఆడదానితో ఇదవుతున్నప్పుడూ క్రిందటి రాత్రి హరనాధరావు తనను అర్ధాకలితో వదిలేసినప్పుడూ ఆమె మగ రాయుడిలా నిలబడి వాళ్ళచేత తన ముందు మోకాళ్ళు వేయించిన సంఘటనలు గుర్తుకు వచ్చాయి. ఆపని ఇప్పుడు తన చేత చేయిస్తే! అన్న తలంపు తలెత్తింది.

ఆమె ఇంకా తనది సవరదీస్తూనే ఉంది.

సున్నితంగా రెండు రొమ్ముల్నీ తడుముతు అబ్బురంగా ఆమె ముచ్చికల్ని ముద్దాడాడు.

ఆమె కళ్ళల్లో కాంక్ష పేరుకుంది.

అదే అదనుగా ఆమె భుజాల మీద రెండు చేతులూ వేసి క్రిందికి నొక్కాడు.

ఆమె ప్రతిఘటించలేదు. అతడి మనోభీష్టాన్ని అర్ధంచేసుకుని అందంగా నవ్వుతూనే మోకాళ్ళు వేసింది.

సుందరం దేహంలోని రక్తం ఉద్రేకంతో ఉరకలేస్తూ పరిగెత్తింది. కుడిచేత్తో తొడ నిమురుతూ ఎడమ చేత్తో అతడిని అపురూపంగా అందుకుంది ఆమె.

దేహంలోని రోమాలన్నీ ఒక్కసారి నిక్కబొడుచుకున్నట్టు ఫీలయ్యాడతను. అప్రయత్నంగా నడుం ముదుకు నెట్టాడు.... అదే సమయంలో ఇంత నోరు చాపి ఆమె ముందుకొచ్చింది - ఆహ్లాదంగా మూలుగుతూ ఆమె తల మీద చేయి వేశాడతను.

సుందరం దేహంలోని రక్తం ఉద్రేకంతో ఉరకలేస్తూ పరిగెత్తింది. కుడిచేత్తో తొడ నిమురుతూ ఎడమ చేత్తో అతడిని అపురూపంగా అందుకుందామె. దేహంలోని రోమాలన్నీ ఒక్కసారి నిక్కబొడుచుకున్నట్టు ఫీలయ్యాడతను. అప్రయత్నంగ నడుం

ముందుకు నెట్టాడు.... అదే సమయంలో ఇంత నోరు చాపి ఆమె ముందుకొచ్చింది-ఆహ్లాదంగా మూలుగుతూ ఆమె తల మీద చేయి వేశాడతను.

ఆ ఆనందం ఊపిరి సలపనివ్వలేదతనికి . ముఖం పైకి పెట్టి నోటితో గాలి పీల్చుకున్నాడు.

అనిర్వచనీయమైన ఆ అనుభూతికి పరవశించి పోతూ మళ్ళీ క్రిందికి చూసాడు. ఆమె తలే కాని తన మొల కనిపించలేదు.

"ఆంటీ ! ఐ లైక్ యు ఐ లైక్ యు వెరీ మచ్ "

ఉద్వేగంతో అతడన్న ఆ మాటలకి సునీత పులకించి పోయింది. మరింత మోజుగా ఆశగా అతడ్ని పట్టుబడుతూ పరవశించిపోయింది. ఆమె అధరాల వత్తిడికి అతడిలోఉద్రేకం ఉప్పొంగింది. వెన్ను జలధరించింది.

"చాలు ఆంటీ .. ఈ ఆనందం భరించలేకపోతున్నాను... ఊ ఇంక వదిలేయ్ ఆంటీ"

రెండు చేతులతోనూ ఆమె తల నిమురుగూ పిచ్చిగా అరిచాడు.

ఆమె వినిపించుకో లేదు -- అతడ్ని వదిలి పెట్టనూ లేదు"

ఇక నిగ్రహించుకోవడం తన వల్ల కాలేదు సుందరానికి

అతడి మూలుగు ఆ గదిలో ప్రతిధ్వనించింది.

దానికి సమాధానంగా ఆమె కూడా చిన్న గురక లాంటి కేరింత పెట్టింది అతని ఉద్రేకపు వెల్లువ ఆమెను గుక్క తిప్పుకోనివ్వలేదు.

అద్వితీయమైన ఆ అనుభవపు మధురానుభూతి నుంచి తేరుకుంటూనే ఆమె రెక్కలు పట్టుకొని పైకి లేవదీశాడు సుందరం.

నక్షత్రాల్లా మెరుస్తున్నాయ్ ఆమె కళ్ళు. పెదాలు గెడ్డం బుగ్గలూ తడిగా అగుపించాయి.ముని వేళ్ళతో వాటిని నిమురుతూ నుదుట ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

"మోచేతి కి చన్ను తగిలితేనే సారీ చెప్పే వాడివి, ఏకంగా నీది నా నోటికి అందించినందుకు ఏం చెయ్యాలి నిన్ను" బుగ్గ చిదుముతూ గోముగా అడిగింది.

"మీ యిష్టం"

"అయితే నా గదిలోకి వెడదాం రా"

సుందరం బిడియంగా తలూపాడు.

ఇద్దరూ చెట్టా పట్టా లేసుకుని బెడ్ రూం లోకి ఆడుగు పెట్టారు.

ఇంతకు ముందు అతను చూసిన రెండుసార్లూ ఆమె ఎక్కడయితే మంచి ఫోజు మీద నిలబడిందో అక్కడ ఆలాగే నిలబడి అతడిని మోలకళ్ళు వేయమంది.

ఆ వ్యవహారానికామె ఆ ప్రదేశాన్నే ఎందుకు ఎంచుకుంటుందో అంతుబట్టలేదు సుందరానికి. మోకాళ్ళు వేస్తూనే ఓ మారు అటూ

ఇటూ పరికించాడు. అతడి డౌటుకి సమాధానం దొరికింది. అది ఎదురుగా ఉన్న డ్రస్సింగ్ టేబిల్. అలా నిలబడి అద్దంలోకి చూస్తూ ఆ పని చేయించుకోడం ఆమెకి చాలా ఇష్టంలా ఉంది.

ఆఅ విషయం గ్రహించగానే ఆ సెటప్ లో ఏదయినా చిన్న మార్పు చేయాలనిపించిందతనికి. వెంటనే చేయి చాపి డ్రస్సింగ్ టేబిల్ ముందున్న స్టూలు అందుకున్నాడు.

దాన్ని ముందుకు లాగి దానిమీద ఆమెను కూర్చోమన్నాడు. అతడి వంక విస్మయంగా చూస్తూనే దాని మీద పిర్ర మోపింది. వెంటనే తను క్రింద చతికిలబడుతూ దగ్గరగా జరిగి తొడ మీద చెయ్యి వేసాడు.

"ఏం నిలబడితే నాకు కాళ్ళు పీకుతాయనా " కొంటెగా అడిగింది ఆమె. అవును అన్నట్టు తలూపి రెండవ తొడ చుంబించాడు.

" ఈ అభిమనం ఒక నెల క్రితమే చూపించి ఉంటే ఎంత బాగుండేది"

"నిజమే కాని ఎంతైనా అన్నం పెడుతున్న చెయ్యి కదా అని నిగ్రహించుకుంటూ వచ్చాను అయినా నువ్వింత కాకెత్తి పోయి ఉన్నావని నాకేం తెలుసు?"

ఆ ప్రశ్నకు సమాధానంగా అతడి తల మీద ఓ మొట్టికాయ పడింది అక్కడ వేలు పెట్టి తడుముకుంటూ ఆమె వంక విస్మయంగా చూశాడు.

"సాటి ఆడదయిన సుమనతో నేనిలా కక్కుర్తి పడడం కళ్ళారా చూసి కూడా ఆ మాటన్నందుకు నిన్నేం చెయ్యాలి" అందామె నవ్వుతూ.

తెల్లబోయాడు సుందరం . "అయితే ఆ రోజు నేను అక్కడ నుంచి తొంగి చూడ్డం నువ్వు పసిగట్టేవన్న మాట" అనడిగాడు.

"ఈ అద్దంలోనుంచే చూసాను. నువ్వు అసలు సిసలైన మగాడివయ్యుంటే నా పరిస్తితిని అర్ధం చేసుకుని ఆ రోజే నా మీద విరుచుకుపడాల్సింది. కాని జరిగిందేమిటి. ఉత్త సోంబేరీ వెధవలాగ గదిలోకి పోయి చేత్తో ఆడించుకుని కార్చుకుని బబ్బున్నావ్! అది తలుచుకుంటూనే వళ్ళు మండిపోతుంటుంది నాకు" వుక్రోషంగా చూసింది.

సిగ్గుతో నోట మాట రాలేదు సుందరానికి.

సునీత ఊరుకోలేదు. " పోనీ నేను ఇంకో మగాడితో ఇదవడం చూశాకయినా నీలో పౌరుషం పుడుతుందేమోనని మొన్నా, నిన్నా ఆ తంతు నడిపాను – లేక పోతే జ్వరంతో ఉండి ఆ వెధవని దగ్గరకి రానిచ్చేదానినా! ఊత్త సొల్లు వెధవ" అంది ఆవేశంగా.

ఆ మాటలతో తనకే సంబందం లేనట్టు ఆమె తొడల మధ్య ముఖం దాచేసుకున్నాడతను. దాంతో యింకేమీ మాట్లాడకుండా వాటిని మరింత ఎడంగా జరుపుకుని అద్దం లోకి దృష్టి సారించింది.

ఆవు పొదుగులో తల పెట్టి పాలను కుడిచే లేగదూడలా అటు ఇటు తలాడిస్తున్నాడు సుందరం. ఆ దెబ్బతో కోపం తక్కిపోయి బాగా తాపం పెరిగిపోయిందామెకి.

“ఊ! ఇంకా లోపలికంటా పోనియ్” అతడి తలను తన మొత్తకు బాగా అదుముకుంటూ గొణిగింది.

ఆ మాటతో ఇంకా పెట్రేగిపోయాడతను. ఒక చేత్తో తొడ నిమురుతూ రెండో చేత్తో ఓ రొమ్ము పిసుకుతూ మోజుగా జుర్రుకుంటున్న సుందరం తలా వీపూ తడుముతూ ఆనందంతో మెలికలు తిరిగిపోసాగిందామె. బలమైన ఆ తొడలమధ్య ఊపిరి తిప్పుకోవడానికి కష్టంగా ఉన్నా ఎక్కడా విరామం ఇవ్వలేదు సుందరం. ఇక మళ్ళీ ఇలాంటి చాన్స్ రాదనట్టు పీల్చేస్తున్నాడు.

“బావుంది! వెన్నులోంచి సుఖం తోసుకొచ్చేస్తోంది నాకు” చిన్నగా మొత్తను కదలిస్తూ గొణికింది.

“అదే పట్టు – అలాగే అరగదీసేయ్” కీచుగా అరిచింది.

మరునిమిషంలో తీయటి మూలుగు ఆ గదిలో ప్రతిధ్వనించింది. అతడి తలను ప్రేమగా పొదివిపట్టుకుని అట్టే ఉండిపొయ్యిందామె.

మెల్లగా ఆ చేతులు విడిపించుకుని మోకాళ్ళ మీద లేచాడు సుందరం. తృప్తిగా నవ్వి అతడి బుగ్గలు నిమిరిందామె. రెండు రొమ్ములు అందుకొని సుతారంగా పిసుకుతూ వాటి మధ్యలో చుంబించాడు.

అవి తన చేతుల్ని మించిన సైజులు. ఇద్దరు పిల్లల తల్లయినా, వాటిలో ఏమాత్రం బిగి సడల్లేదు. పిసుకుతున్న కొద్దీ చేతులకు ఎదురు తిరుగుతున్నాయవి.

ఒకటి నోటి నిండా అందుకుని చీకడం మొదలెట్టాడు.

"మంచం మీదికి వెడదాం" అందామె

ఆ మాటలు వినిపించుకోకుండా రెండో వేపు జరిగాడు. ఆమె ఇంక మాట్లాడలేదు.

నాలుగైదు నిమిషాల పాటు ఒకటి మార్చి ఒకటి అలా చప్పరిస్తూనే ఉన్నాడు.

"చాలు ... నొప్పెడుతున్నాయి" కైపుగా గొణిగింది.

తల పైకెత్తి ఆమె ముఖంలోకి చూసాడు.

చటుక్కున బుగ్గ మీదొక ముద్దుపెట్టి " చేసుకుందాం" అంది.

తలూపాడు. మళ్ళీ క్రింద చతికిలబడుతూ చేయి పట్టుకుని లాగాడామెని.

"ఇక్కదెందుకూ! మంచం మీదకు పోదాం" అంది పక్కన చతికిలబడుతూ

"వద్దు, అది అంకుల్ పడుకునే మంచం"

"ఏడిసినట్టుంది వెధవ సెంటిమెంట్! నేను అంకుల్ పెళ్ళాన్ని కాదేమిటీ?"

"కరెక్టే అనుకో! ఆయినా సరే ఆ మంచం మీద మాత్రం వద్దు. కావాలంటే నా గదిలోకి పెడదాం"

"అక్కడ ఉన్నది కూడా అయనగారు చేయించిన మంచమే"

"అయితే – నీతో కలిసి రెగ్యులర్గా పడుకునేది కాదు కదా"

"గొప్ప బేరమే" అంటూ గచ్చు మీద వాలుగా ఒరిగింది

"పోనీ – ఒక తలగడయినా అందుకో" అంది.

చేయి చాపి మంచం మీద నుంచి ఒక తలగడ అందుకుని ఆమె కిచ్చాడు. అది తల క్రిందికి సర్దుకుని వెల్లికిలా పడుకుంటూ అతడి చేయి పట్టుకుని మీదకి లాక్కుంది.

"ఆయన గారు మహా శ్రీ రామ చంద్రుడు అనుకుంటున్నావేమో! ఆదేం కాదు – టూర్ కి వెళ్ళినప్పుడల్లా వేలకు వేలు ఇస్తారు కంపెనీ వాళ్ళు. గురువుగారు లాడ్జిల్లో మకాం పెట్టి రోజుకొక దానితో కులుకుతాడు. ఎటొచ్చీ ఇక్కడ నాకే ఎండిపోతుంది." అంది అతడి బుగ్గ నిమురుతూ.

"మరేం పర్లేదు. ఇక మీదట నేను తడుపుతుంటాను" చిన్నగా నవ్వి చెక్కిలి చుంబించి పొజిషన్ లోకి జరిగాడు.

కాళ్ళు ఎడం చేసుకుంటూ ఆత్రంగా అతడిని అందుకొని అక్కడ అమర్చుకుంది. ఆ మరుక్షణం చిన్నగా నడుం కుదిపి బలంగా జర్క్ ఇచ్చాడు సుందరం. ఆనందంతో పెద్దగా కేరింత పెట్టి అతడ్ని మోజుగా పెనవేసుకుపోయిందామె.

"ఆంటీ" ఆనందంతో ఉబ్బి తబ్బిబ్బయిపోయి ఆమె ముఖమంతా ముద్దులతో తడిపేశాడతను.

"ఏమిటి" తీయగా నవ్వుతూ అదిగిందామె.

"చాలా థాంక్స్ ఆంటీ"

"ఎందుకూ! ఇలా నేల మీద పడుకుని పెట్టించుకున్నందుకా"

"ఊ! మీకు ప్రతిదీ జోకే"

"పోనీ ఎందుకో చెప్పు"

"నాకింత అదృష్టాన్ని కలిగించినందుకు"

"ఆ మాటే నేనూ అనొచ్చు కదా" నిజానికి నీ చేత చేయించుకోవాలని పరితపించి పోయిందాన్ని నేను. ఇన్నాళ్ళకి నా మనసు తీరింది. గుండెల్లోనుంచి గొంతు కడవరకు వచ్చింది నీది. ఈ ఆనందాన్ని ఎవరితో చెప్పుకోమంటావు"

"మీ ఫ్రెండ్ సుమనతో చెప్పుకో"

"తను నాకన్నా కరువాసిపోయింది. వెంటనే అడిగేస్తుంది వాటా పెట్టమని. అసలు ఇప్పటికే అనుమానం దానికి .. నీతో నేను రోజు వేయించుకుంటున్నానని."

"అయితే ఆమె మళ్ళీ వచ్చిందా ఇక్కడికి"

"భలే వాడివే ఇంచుమించు రోజూ వస్తుంటుంది. అఫ్ కోర్స్ ఆదివారాలు మాత్రం రాదు. నువ్వుంటావని.

"అబ్బా ఏంటా పిసుగుడూ? ఫని మొదలెట్టూ"

ఆమె ఆమాట అనడంతోనే కదలటం ప్రారంభించాడు సుందరం. పై నుంచి అతను ఇస్తున్న ప్రషరుకి సాయం వీపు క్రింద గచ్చు రాపిడి ఆమెకి చిత్రమైన అనుభూతి కలిగించింది. దాంతో క్రింద నుంచి ఎదురు దాడికి మొదలెట్టింది తను.

అతను హుషారుగా ఇంకా వేగం పెంచాడు.

"నీ సెంటిమెంటు మాట ఎలా ఉన్నా ఇలా క్రిందనే బాగుంది బుజ్జీ! ఇంకెప్పుడూ ఇలా క్రింద పడుకునే చేసుకుందాం" ఆయాసపడుతూనే తన ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేసింది సునీత.

"సర్లే, గచ్చు చల్లదనానికి మళ్ళీ మీకు రొంప చేసి జ్వరం వచ్చిందంటే నా చావు నేను చావాలి! అంత కావాలంటే ఈ సరదా అప్పుడప్పుడూ తీర్చుకోవచ్చు" అన్నాడు తన పని తాను కానిస్తూనే.

అతడి మాటకు దోరగా నవ్వి ముద్దుగా ముక్కు పిండిందామె.

వ్యవహారం మంచి రసకందాయంలో పడింది.

ఇద్దరూ అయాసంతో రొప్పుతూనే కసి కసిగా కుమ్ముకున్నారు. తన బలమంతా ఉపయోగించి అణిచిపెట్టి కొడుతున్నాడు సుందరం. ఊపు ఊపుకు కేరింతలు పెడుతూ మొత్తను ఎత్తెత్తి కుదేస్తోందామె.

అది – ఆమె ఎన్ని రోజుల నుంచో ఎదురు చూస్తున్న క్షణం.

అది – మండిపోతున్న తన కోర్కెను మనసైన వాడితో తీర్చుకుంటున్న క్షణం.

అది – ఆమె చిరకాల వాంచ పరాకాష్ట చేరుకుంటున్న క్షణం.

అందుకే – ఆమె ఆనందాహాకారాలతో గది మార్మోగిపోతోంది.

ఆమె ఉద్రేకాన్ని, సుఖం అందిస్తూ అందుకుంటున్న ఆరాటాన్ని చూస్తూ అబ్బురపడిపోయాడు సుందరం..... ఎన్నో ఏళ్ల తర్వాత ఈ సుఖాన్ని చవి చూస్తున్నంత కరువుగా ఆమె చేయించుకోవటం అతడికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. నిజానికి తను మరింత కరువుగా ఉన్నాడు.

ఇద్దరి కరువూ ఒకే క్షణంలో ఒక కొలిక్కి చేరుకుంది.

ఒకరిని మించి ఒకరు తీయగా మూలిగారు.

ఒకరిని ఒకరు గాఢంగా బల్లుల్లా కరుచుకుపోయారు.

క్రమంగా వర్షం కురిసి వెలిసిన ప్రశాంతత ఏర్పడిందా గదిలో.

ఇద్దరూ కళ్ళు తెరిచారు.

ఒకళ్ళనొకళ్ళు బిడియంగా చూసుకున్నారు.

సంతృప్తిగా నవ్వుకున్నారు.

ఆనురాగంగా ముద్దులాడుకున్నారు.

"క్రిందకు దిగవా ఏమిటి?" చిలిపిగా అడిగిందామె

"దిగాలనిపించడం లేదు" ముద్దుగా చెప్పాడతను.

“వళ్ళు హూనమైపోయింది – ఇక నిన్ను మోయలేను బాబు”

“అవునులే! ఘనమైపోయింది కదా!”

“అయిపోయిందనకు – ప్రారంభమయిందను”

“సరే” అంటూ పక్కకి జరిగాడు సుందరం.

తువ్వున లేచి నిలబడింది సునీత. వెంటనే క్రిందకు చూసుకుని “చీ! కడివెడు గుమ్మరించావ్” అని కొంటెగా నవ్వి గబ గబా బయటికి నడిచింది.

ఒక నిముషం ఆగి అతనూ లేచి బయటకెళ్ళాడు

ఆమె బాత్ రూం లో కూర్చుని వుంది. అతను రావటం చూసి బిడియపడింది

వచ్చినందుకు అభ్యంతరం చెప్ప లేదు

అతనూ ఏమీ అనలేదు - చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు

అక్కడి తతంగం సైలెంట్ గా జరిగి పోయింది

ఇద్దరూ భుజాల మీద చేతులు వేసుకుని తిరిగి బెడ్ రూమ్ లోకి వచ్చారు

అలా వస్తూండగానే అతడ్ని బెడ్ మీదకి పడదోసి దబ్బున మీద పడిపోయింది సునీత

అది కావాలని చేసిన పని !

" అబ్బా! చాలా బరువుగా వున్నావ్ ఆంటీ" అంటూ ఆమె నడుమును పట్టేసాడతను

" సరేలే, దిష్టి పెట్టకు ..... అసలే జ్వరంలో పడి నిన్ననే లేచాను "

" మీకు జ్వరం రావటం కూడా నాకు మంచిదే అయింది "

" కాదు - ఇద్దరికీ మంచిదే అయింది "

సుందరం ఏదో అనబోయాడు

కానీ ఆలోగానే ఆమె అధరాలు అతడి పెదాలను ప్రేమగా పట్టేశాయి.

నడుం చుట్టూ చేతులు బిగించి ఆమె అధరామృతాన్ని ఆనందం గా జుర్రుకున్నాడతను

మనసు తీరలేదామెకు

అతని దేహం లో ఏ భాగమూ వదలకుండా పాదాలవరకూ తడిమి తడిమి ముద్దాడింది

ఆమె చూపిస్తున్న ఆ అనురాగానికి ముగ్ధుడై పోయాడతడు

లేచి కూర్చుని ఆమెని తన వళ్ళోకి తీసుకున్నాడు

" నాకు జ్వరం వచ్చి పడిపోతే ఈ ఇంట్లో పిల్లల్ని చూసే దిక్కుండేది కాదు. పిల్లలకోసం లేవాల్సి వచ్చేది. ఈ సారి మహారాణి లా పడుకున్నాను. నా వంటలకన్నా నీ వంటలే బాగున్నాయని పిల్లలు కూడా తెగ సంబరపడి పోయారు. నీ వల్ల నాకు కొండంత అండ

దొరికినట్టైంది " అని తన ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేసి అతడి మెడ చుట్టూ చేతులు బిగించింది

" నాకు కూడా మీ ఇంట్లోకి వచ్చినప్పట్నుంచీ మా వాళ్ళని వదిలి వచ్చానన్న దిగులు పోయింది

. నిజానికి నేనిచ్చేది తిండికే చాలదు " ఒక రొమ్ము వడితిప్పి పిసుకుతూ కృతజ్ఞత గా చూసాడు సుందరం

" అది కూడా తీసుకోవద్దంటున్నారు మీ అంకుల్ "

" అదేం కుదరదు "

" ఆ మాట అంటావనే మొన్న నువ్విచ్చిన డబ్బు తీసుకున్నాను "

" ఆంటీ "

" ఊ "

" మన సంగతి హరనాధ రావు కి తెలిస్తే ఏడుస్తాడు - వాడసలే తలలు మార్చే రకమని అందరూ అంటారు "

" ఈ నాలుగు గోడల మధ్య ఏం జరుగుతుందో వాడికేం తెలుస్తుందీ ? నువ్వు మాత్రం వాడితో ఇష్టం గానే వుండు. ఈ సారి వచ్చినప్పుడు వాడి గాలి పూర్తిగా తీసేస్తాను "

" అంటే "

" ఒకటి రెండు సార్లు ఏ ఆడదైనా " నువ్వేం మగాడివీ " అని చీదరించుకుంటే ఇంకా ఆ మగాడికి ఆ ఆడదాని దగ్గర చస్తే లేవదు.

ఇష్టం గా వున్నట్టు నటిస్తూనే వాడిని దెబ్బకొట్టాలి! నా మీద వాడికి మోజు చావకూడదు - నా దగ్గర వాడికి లేవ కూడదు - అదీ నా ప్లాన్! అందుకని వాడొచ్చినప్పుడు నువ్వు మనసులో ఏమీ పెట్టుకోకుండా మామూలుగానే మాట్లాడుతూండు "

" అలాగే బాస్!"

" ఏడిశావ్ లే! ఇవ్వాల్టినుంచీ నువ్వే నా బాస్. నువ్వెలా కావాలంటే అలా పడుకుంటాను - నువ్వెలా చేయాలనుకుంటే అలా చేయించుకుంటాను - పెట్టుకోమంటే అక్కడ ... " అంటూ ఆ అర్ధోక్తి గా వదిలేసి బోర్లా తిరిగి అతడ్ని ఆశగా నోటినిండా నింపేసుకుంది సునీత.

పిల్లలు టీ టైము కి పైకి వచ్చేసరికి ఇద్దరూ బట్టలు వేసుకుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చున్నారు

సునీత బెడ్రూము లో వరుసగా మూడు నిద్రలు చేసాడతను

బుధవారం ఉదయానికి యాదవ్ టూరు నుంచి వచ్చాడు

సునీత సుస్తీ గురించీ సుందరం చేసిన సహాయం గురించీ తెలుసుకుని అతన్ని తెగ మెచ్చుకున్నాడు

ఆ రాత్రి యాదవ్ కి కూడా తన వంట రుచి చూపించాడు

ఆ రాత్రి వంటరిగా పడుకోవాల్సి వచ్చేసరికి సుందరానికి ఓ పట్టాన నిద్ర పట్టలేదు

గడచిన మూడు రోజుల్లో తను నిద్ర పోయింది చాలా తక్కువ

అర్ధరాత్రి ఆమె చెప్పే విషయాలు తరిగేవి కావు

పాప పుట్టేవరకూ ఆమె చాలా నిష్ట గానే వుంది. ఆ తర్వాత యాదవ్ కి టూర్లు ఎక్కువ అయ్యాయి. అసలే తనకి ఆ యావ ఎక్కువ. రోజూ కావాలనిపిస్తుంది

అది కూడా ఒక్కసారితో తృప్తి తీరని తత్త్వం

వరసగా పది పదిహేను రోజులు యాదవ్ టూర్ మీద తిరుగుతుంటే పిచ్చెక్కినట్టు అయిపోతుండేది

ఒకసారి ఆటను టూర్ నుంచి వచ్చాక సూట్ కేసు ఒక పాంటీ కనిపించింది

మొదట్లో బుకాయించినా ఆమె కూడా బాగా దబాయించి క్రాస్ ఎక్జామినేషన్ చేసేసరికి నిజం కక్కేసాడు యాదవ్

తన కంపెనీ తాలూకూ ఏజన్సీ ఇప్పించమని ఒకాయన ఇచ్చిన పార్టీలో ఏర్పాటు చేసిన అతివతో రెండు రోజులు లాడ్జీ లో గడిపాడు యాదవ్.

విషయం తెలుసుకున్న సునీత ఏమీ గొడవ చెయ్యకుండా చిన్న నవ్వు నవ్వి వూరుకుంది

అతను మళ్ళీ టూర్ కి వెళ్ళిన రాత్రే రెండిళ్ళ అవతల ఉంటున్న శ్రీవాత్సవ కి ఛాన్స్ ఇచ్చింది

నిజానికి బాబు శ్రీవాత్సవకి పుట్టినవాడే అందామె

తను శ్రీవాత్సవ తో తిరగటం చూచాయగా యాదవ్ కి తెలుసునని చెప్పిందామె

తరువాత యాదవ్ ని మద్రాస్ కి మార్చారు

అక్కడ వాళ్ళింటి పక్కనుండే సుందరేశన్ అనే మెడికల్ స్టూడెంట్ తో రెండేళ్ళు వ్యవహారం సాగించింది

అక్కడనించి ఈ వూరు వచ్చాక ఈ క్వార్టర్ ఏర్పాటు చేసిన సందర్భం గా హరనాధ రావు పరిచయమయ్యాడు

యాదవ్ లేనప్పుడు కూడా తరచూ వచ్చి పలకరిస్తుండే వాడు. ప్రతిసారీ తనవంక ఆశ గా చూస్తూండే వాడు

తన ఎత్తుల వంక చూసి వూరికే లొట్టలు వేస్తూండేవాడు

ఇటువంటివాడితో పెట్టుకుంటే ఇరుగూ పోరుగుకి కూడా ఏ అనుమానం రాదు అన్న ఆలోచన కలిగిందామెకి

ఆవిధం గా వాళ్ళ వ్యవహారం ప్రారంభమైంది

ఆ తర్వాత అతడు డబ్బుకు కక్కుర్తి పడే రకమని తెలిసాక మెల్లిగా ఆ మోజు తగ్గసాగింది

ఆ సమయం లో పేయింగ్ గెస్ట్ గా సుందరం ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించాడు.

" నిన్నుచూసిన మొదటి రోజే నీ మంచితనం అర్ధమయింది . ఇంటిపనుల్లో నువ్వు నాకు చేదోడు వాదోడు గా నిలబడడం ప్రారంభించినప్పటినుండీ నీ మీద గ్లామర్ పెరుగుతూ వచ్చింది.

అందుకే సిగ్గువదిలేసి నిన్ను నా వేపు తిప్పుకున్నాను " అని చెప్పి ఊరుకోకుండా " నీ చేత ఎడా పెడా వేయించుకున్టున్నానని యాదవ్ కి మనసులో వుండే వుంటుంది!అయినా పైకి తేలడు - నేనెంత దూలగొట్టు ముండనో తనకు బాగా తెలుసు " అంది కిలకిలా నవ్వుతూ

" నిజమా ఇదీ " అన్నాడు సుందరం నమ్మ లేక

విరగబడి నవ్వింది సునీత

" అందుకే నిన్ను అమాయకుడి కింద కట్టేశాడు ఆ హరనాధ రావు - చాకు లాంటి కుర్రాడిని నాకప్పగించి తను దేశం మీద తిరగడం లో అతని ఉద్దేశమేమిటంటావు ? " అని ఎదురు ప్రశ్న వేసింది

ఏం చెప్పాలో తోచక బుర్ర గోక్కున్నాడు తను

" నాకు దురదేస్తోంది! ఆ చేత్తోనే కాస్త ఇక్కడ కూడా గోకిపెట్టు " అంటూ అతడి చేతిని తన తొడల మధ్యకు తోసుకుందామె

అలా హాస్యాలతో పరిహాసాలతో గడిచిపోయిన మూడు రాత్రుల అనుభవాన్ని నెమరువేసుకుంటూ అతి భారంగా నాలుగు రాత్రులు గడిపాడు సుందరం

ఆదివారం రాత్రి టూర్ కి వెళ్ళిపోయాడు యాదవ్

రాత్రి పదిన్నరైంది టైము

తలుపు కొట్టిన చప్పుడయింది

హరనాథ రావు వచ్చి ఉంటాడు అంటూ లేచి కూర్చుంది సునీత.
నువ్వు నీ గదిలోకి వెళ్ళు - గంటలో గాలి తీసి పంపేస్తాను " అంటూ మంచం దిగి నైటీ వేసుకుంది.

సుందరం లుంగీ చుట్టపెట్టుకుంటూ తన రూం లోకి జారుకున్నాడు

సునీత అతడ్ని బెడ్ రూమ్ లోకి తీసుకువెళుతున్న అలికిడి వినిపించింది.

ఆమె తలుపు గేద పెట్టకపోతే బాగుండు అనుకున్నాడు సుందరం

కొద్ది సేపటి తరువాత పిల్లిలా అడుగులు వేసుకుంటూ తలుపు దగ్గరకు వచ్చాడు - తను ఆశించినట్టే జరిగింది

బెడ్ లైట్ వెలుగుతోంది లోపల

" ఏమిటి పిచ్చుక లేహ్యం తింటున్నావా ?"బెడ్ మీద అతని పక్కనే కూర్చుంటూ అడిగింది సునీత

" ఆ రోజు నుంచే వాడుతున్నాను " ఆమె నైటీ జిప్ తీస్తూ అన్నాడు హరనాథ రావు

ఆమె లేచి నిలబడి నైటీ తీసి కుర్చీ మీద పారేసింది

ఆమెను వళ్ళోకి తీసుకుని ఓ రొమ్ము పిసుకుతూ చెక్కిలి చుమ్మించాడతను

" ఇవ్వాళ రెండు సార్లు చెయ్యాలి " గోముగా చూస్తూ అతడి చేతిని రెండో రొమ్ము మీదకు మార్చుకుంది

" నేనూ ఆ ఉద్దేశం తోనే వచ్చాను వచ్చాను " అని నవ్వాడతను

" ఇంతకు ముందు లాగా సగం లో సాగారితే తిన్నగా తీసుకెళ్ళి మెట్ల మీద నుంచి తోసేస్తాను " చిలకలా నవ్వుతూ అతడి మెడ వంచి ఎడమ రొమ్ముని నోటినిండా కుక్కింది

మూడు నాలుగు నిముషాల సేపు రెండింటినీ మోజుగా చప్పరించాడతను

మెల్లగా అతడి వళ్ళోనుంచి లేచి పక్కన కూర్చుని తమాషా గా నవ్వుతూ తొడల మధ్యకి చేయి పోనిచ్చింది. పిచ్చుక లేహ్యం ప్రభావం బాగానే తగిలింది

" ఇలా వుంటే సార్లయినా పెట్టించుకోవాలనిపిస్తుంది నాకు " అంది

వుబ్బితబ్బిబ్బైపోయాడు హరనాధ రావు

" ఒక సారి లేచి నిలబడు " అంది గోముగా చూస్తూ

లేచాడతను - నడుం పట్టుకుని అతడ్ని దగ్గరకు తీసుకుంటూ బోర విరుచుకుంది

అతడి మొల ఆమె ఎత్తుల మధ్య తగిలింది - దాన్ని ఒడుపుగా గుప్పెట తో పట్టుకుని కదిలిస్తూనే తన ఎత్తులకు రాసుకోవటం మొదలెట్టింది

అమోఘమైన ఆనందం తో మెలికలు తిరిగిపోయాడతను

" చాలు - ఇంక చేసుకుందాం ... " ఆరాటపడిపోయాడు

" ఇంకా కాదు - నాకివ్వాళ చాలా కసిగా వుంది " అంటూ ఇంకా కసిగా రుద్దుకోసాగింది

ఆయాసం పెరిగిపోతోంది హరనాధ రావు కి

" ఈ సుఖం తట్టుకోలేను - ఐ పోయేలా వుంది నాకు " కీచుగా అరిచాడు హరనాధ రావు

" అప్పుడే ఐ పోతే ఎలా? పిచ్చుక లేహ్యం పట్టు అప్పుడే విరిగిపోతోందా ఏమిటి ?" అని గుప్పిడి ని మరింత నేర్పుగా కదిలిస్తూ "ఐతే చేసుకుందామా ? గుండెల దాకా పెట్టాలి మరి " అంది కవ్వింపుగా

" వూ " అన్నాడతను

" రా " అంటూ వెనక్కి జరిగింది

అంతే !

కొంత మేర ఆమె ముంజేయీ మరి కొంత మేర అందమైన దుప్పటీ తెల్లగా తడిసిపోయాయి

అతడి ముఖం అంతకన్నా తెల్లబోయింది.

అతడి ముఖం అంతకన్న తెల్లబోయింది......

"ఇదెక్కడి అన్యాయమయ్యా రంకుమొగుడా" తువ్వున లేచి నిలబడుతూ అంది సునీత

"ఇప్పుడు నా గతేంటి? చివరికి నాకు నీ మూలాన ఫిట్స్ జబ్బు వచ్చేలా ఉంది.

ఇంత కోరిక పుట్టాక నేను వేళ్ళైనా పెట్టి ఆడించుకోవాలి గాని - ఇలా నిద్ర పడుతుందా!

అదిగో అప్పుడే తల తిరిగిపోతుంది నాకు" అంటూ చటుక్కున మంచం మీద కూలబడింది.

ఆ మాటకి హరనాధరావుకి నిజంగానే తల తిరిగింది. తను నిలబడినప్పుడు ఆమె లాగి పారేసిన లుంగీని క్రింద నుంచి అందుకుని గబ గబా మొలకి చుట్టుకున్నాడు.

అతడికి మట్లాడటానికి సావకాశమివ్వకుండా మళ్ళీ అందుకుంది ఆమె.

నీ మీద నేనెంత మోజుపడుతున్నానో - నువ్వంత దెబ్బ తీస్తున్నావు నన్ను! పోనీ,

నువ్వు తీసుకొచ్చి పెట్టిన శిష్యుడేమైనా ఇలాంటి సమయంలో ఆదుకుంటాడా అంటే అది పెద్ద సన్నాసి బేరం! దగ్గరకెళ్ళి ఎత్తి చూపిస్తే, "భగదేవీ నమస్తుభ్యం" అంటూ తల వంచి వినయంగా చేతులు జోడించే రకమది! ఎలా చావమంటావు నన్ను" అంటూ ఏడుపు ముఖం పెట్టింది.

ఆమె నెలా సమాధానపరచాలో కూడా అర్ధంకాలేదు హరనాధరావుకి. ప్రక్కన కూర్చుని లాలనగా భుజం మీద చేయి వేసి 'అయాం వెరీ సారీ' అన్నాడు బిడియంతో అవమానంతో కృంగిపోతూ.

"అంతేనా- ఇంకేమీ చేయలేవా?"

"ఏం చేయమంటావు?"

ఆమె మాట్లాడలేదు -- బుంగ మూతి పెట్టుకుని కూర్చున్నది.

"సరే! అయితే - వెనక్కి పడుకో..." అన్నాడు చిన్నగా.

ఇంకేమనకుండా కూర్చున్న చోటనే మంచానికి అడ్డంగా వాలిపోయింది -- ముందుకు వంగి రెండు మోకాళ్ళు పట్టుకుని విడదీస్తూ వాటి మధ్యలోనుంచి తల దూర్చాడు అతను.

"ఏమిటిదీ" ముఖం పైకెత్తి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఏం రుచి మారిందా?" అడిగిందామె

"కొంచం జిగురుగా తగిల్తేనూ" నాంచాడు

"ఓహో అదా సరిగ్గా బయలు దేరేముందు మీ ఫ్రెండ్కి, అదే మా ఆయనకి మూడొచ్చింది.

ఆ తలుపు పక్కన దా పెట్టి గబ గబా లాగించేశాడు. తను వెడుతున్న ఆ కంగారులో నేనింక బాత్ రూంకి వెళ్లలేదు. ఈ పాటికి ఆరిపోవలసిన మాటే! నువ్వొచ్చాక అక్కడ మళ్ళీ హీటు పుట్టి చెమ్మగిల్లింది కదూ?

ఆ తడే తగులుతుండవచ్చు - కానియ్ అంటూ కాళ్ళు మరింత వెడల్పు చేసి అతడి తలను తన మొత్తకు అదుముకుంది.

పొర్లుకొస్తున్న నవ్వాపుకోలేక ఆ గుమ్మం దగ్గర్నుంచి వేగంగా తన గదిలోకి జారుకున్నాడు సుందరం.

ఆడది అబద్దమాడితే గోడకట్టినట్టుంటుందని సునీత అక్షరాలా రుజువు చేసింది.

అది నిజానికి యాదవ్ చేసిన పని కదు. హరనాధరావు రాకకి మూడు నాలుగు నిమిషాల ముందు తను చేసిన నిర్వాకమే! బాత్ రూం కి వెళ్ళడానికని ఇద్దరూ లేవబోయే లోపుగానే అతను వచ్చి తలుపు తట్టడం జరిగింది. అది తమ తప్పు కాదు.

అయిదు నిమిషాలు కూడా అవ్వలేదు, అతనిలా వచ్చి పడుకుని - ఆ యిద్దరూ బెడ్ రూం లో నుంచి బయట నుంచి అలికిడి వినిపించింది.

హరనాధ రావుకి గుడ్ నైట్ చెప్పి పంపించేసి తిన్నగా బాత్రూంలోకి దూరింది సునీత.

బయట తలుపు గెడ పెట్టిన చప్పుడు వినిపించి మూడు నిమిషాలైనా ఇంతవరకూ మనిషి పత్తా లేదేమిటనుకుని గదిలో నుంచి ఇవతలకొచ్చాడు సుందరం. బాత్ రూం లోంచి నీళ్ళ చప్పుడు వినిపించడంతో, తన అవశిష్టం కూడా తీర్చుకోవచ్చని వెళ్ళాడు.

తల తడవకుండా తలకి ప్లాస్టిక్ కప్ తగిలించుకుని షవర్ బాత్ చేస్తూంది సునీత.

అతనక్కడికి వెళ్ళేసరికి షవర్ ఆపి వంటికి సబ్బు రుద్దుకుంటోంది. ట్యూబ్ లైటు వెలుగులో తెల్లటి నున్నని శరీరం సబ్బు నురగతో మిల మిలా మెరిసి పోతూంది.

"నిన్న గాక మొన్న జ్వరంతో బాధ పడి ఈ వేళప్పుడీ స్నానమేంటీ" అంటూ విస్మయంగా అడిగాడతను.

"మరేం పర్వాలేదు నా జ్వరం తగ్గి పోయి వారం అయ్యింది. వాడంటించి పోయిన ముసలి కంపు మళ్ళీ నీకెక్కడ తగులుతుందోనని జాగ్రత్తపడుతున్నాను" చిలిపిగా నవ్వుతూ చేయి చాపి అతడి లుంగీ లాగేసి తలుపు మీద పడేసింది.

గురి పెట్టిన డబుల్ బారెల్ గన్ లా లేచి నిలబడుందతడి యవ్వనం.

"రా వీపు తోము" పొత్తి కడుపు క్రింద రుద్దుకుంటూ అంది.

"వూహు! వాడితో ఏమన్నావు" అంటూ దగ్గరగా వెళ్ళి సబ్బు నురగతో వున్న రొమ్ముల్ని రెండు చేతుల్తోనూ అందుకున్నాడు.

"నాది పెద్ద సన్నాసి బేరమా! ఎత్తి చూపిస్తే తలవంచి దణ్ణం పెడతానా! అని వెటకారంగా దీర్ఘంతీస్తూ కసిగా రెండింటినీ పిసికేసాడు.

"అబ్బా! ఏంటీ మోటు సరసం వదులు బాబూ"

"వూహు! అసలు అలా అన్నందుకు సారీ చెప్పు" మళ్ళీ గట్టిగా వత్తేడు.

"చాల్లే సంబరం! వాడి దగ్గర నిన్ను తిట్టకపోతే పెద్ద పోటుగాడివని హాయిగా గుండెల దాకా పెడతావని సర్టిఫికెట్ ఇవ్వమంటావా! వాడి దృష్టిలో నువ్వు పెద్ద దద్దమ్మవి అది అలాగే కీపప్ చేస్తూండాలి మనం - డోంట్ టేకిట్ సీరియస్ బాస్"

హరనాధరావుతో రిలేషన్స్ పాడయితే ఆఫీస్ లో తనని ఏదొకలా ఇరికించడం గాని ఆ క్వార్టరు సబ్ లెట్టింగ్ కి ఎసరు పెట్టించి వాళ్ళను ఇబ్బంది కలిగించడం గాని జరగొచ్చనే డవుటు బాగనే ఉంది సుందరానికి. అందుకే మరింకేమీ మాట్లాడలేక పోయాడు.

"ఏమిటాలోచన! ఇక్కడే పెట్టేద్దామనా?" కొంటెగా చూస్తూ అడిగిందామె. నిజానికా కోరిక తనకీ ఉంది.

"అదేం కుదరదు కావాలంటే ఆ ముచ్చట మరో సారెప్పుడైనా తీర్చుకోవచ్చు. ఈ వేళప్పుడు వళ్ళు నానడం మంచిది కాదు త్వరగా కానియ్" అంటూ షవర్ ఓపన్ చేశాడు.

ఆ రోజు వాళ్ళు నిద్రపోయేసరికి ఒంటిగంట దాటింది.

రోజూ రాత్రి పిల్లలు నిద్ర పోయిన వెంటనే ఆమె గదిలోకి దూరుతున్నాడు సుందరం.

బుధవారం ఉదయం సుందరం ఆఫీస్ కి బయలు దేరే ముందు తన దగ్గరికి వచ్చి

" మధ్యాహ్నం వచ్చేయడానికి వీలవుతుందా? అని అడిగింది సునీత. ఎందుకన్నట్టు చూసాడతను. " రావడానికి వీలవుతుందా లేదా" అని రెట్టించిందామె.

"ఏం, రాత్రికి అంకుల్ వచ్చేస్తారని వర్తమానం ఏమైనా వచ్చిందా"

"వూహూ.. అదేం లేదు .. తను ఈ వారమంతా రాడు"

"మరేం విషయం"

"మధ్యాహ్నం సుమన వస్తుంది కదా అందుకని"

శని ఆదివారాలు తప్ప ఆమె గారు రోజూ వస్తుందని సునీత చెప్పిన విషయం గుర్తుకొచ్చింది సుందరానికి.

"శని ఆదివారాలు తప్ప ఆమెగారు రోజూ వస్తుందన్నావు కదా?"

"అవును-అందుకే! తనకు వాళ్ళ ఊళ్ళో ఓ రంకు మొగుడున్నాడట! ఆయన గారు గొప్ప పోటుగాడని చెబుతుంటుంది. నా బాస్ కూడా ఎంత పోటుగాడో వొకసారి తనకి చూపిద్దామని"

"గొప్ప అయిడియాయే! ఏం అక్కరలేదు. ఆమె కోరి కొట్టించుకున్నవాడు బాగా చేస్తాడని చెప్పడంలో విడ్డూరమేముంది?"

"ప్లీజ్! నా సరదా కాదనకు"

"అంటే నేను తనను వేసుకుని నా పనితనం చూపించాలా?"

"అలాగని కాదు - మనిద్దరం చేసుకోవడం తను చూడాలి. ఆ తర్వాత తనకి ఒకసారి పెట్టమంటే పెడుదూ"

"వద్దు ఆంటీ... మన సంగతి తనకెందుకు తెలియనివ్వడం"

అతనలా కచ్చితంగా చెప్పేసరికి మూతి ముడిచేసుకుంది సునీత. మాట్లాడకుండా తిన్నగా తన బెడ్రూం లోకి వెళ్ళిపోయింది.

తనలో తనే చిన్నగా నవ్వుకుని " మరి నేను ఆఫీస్ కు వెళుతున్నా తలుపేసుకో" అని గుమ్మం దగ్గర నుంచే ఆమెకి చెప్పేసి బయలుదేరి పోయాడు.

ఆఫీస్కి వెళ్ళాడే గాని సునీతని అలా చిన్న బుచ్చినందుకు ఫీలయ్యాడు సుందరం.

వొంట్లో బాగోలేదని హాఫ్ డే సెలవు పెట్టి వొంటిగంటకల్లా క్వార్టర్ కి తిరిగి వచ్చాడు.

"ఎందుకొచ్చావ్! రానని గొప్ప ఫోజుగా వెళ్ళిపోయవ్ కదా! అతను లోపలకొచ్చాక తలుపు గెడపెడుతూ గుర్రుగా చూసింది సునీత.

"నా ప్రియమైన ఆంటీ నా మీద అలిగితే భరించగలనా! అందుకే ఆటోలో వచ్చేశాను" అంటూ ప్రేమగా ఆలింగనం చేసుకుని "ఇంతకూ నీ ఫ్రెండ్ వచ్చినట్టేనా! స్వరం తగ్గించి అడిగాడు.

"లేదు ఇంకా రాలేదు. ఇవ్వాళ ఎందుకో లేటైనట్టుంది! నువ్వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకో" అంటూ కౌగిలి విడిపించుకుని అతని చేతిలో నుంచి లంచ్

బాక్స్ తీసుకుని, అది బరువుగా ఉండేసరికి " అదేంటి లంచ్ ఇంకా చెయ్యలేదా"అనడిగింది.

"అది అక్కడ విప్పితే లేటవుతుందేమోనని వచ్చేసాను" అని నవ్వుతూ తన గదిలోకి నడిచాడు సుందరం.

అతను బట్టలు మార్చుకుని ముఖం కడుక్కుని వచ్చేసరికి ప్లేట్లో లంచ్ రెడీ చేసింది సునీత. టవలు భుజం మీద వేసుకుని కూర్చుంటూ "సుమనగారు ఉండేది ఎక్కడా? వాళ్ళాయన ఏం చేస్తుంటారూ!" అనడిగాడు తను.

"అయితే ఆమె ఎవరో నీకు తెలియదా? ప్రక్క కుర్చీలో కూర్చుంటూ విస్మయంగా చూసిందామె.

"గొప్పగా ఉంది మీ ప్రశ్న తన గురించి నువ్వెప్పుడయినా చెబితే కదా నాకు తెలియడానికి"

"మంచి వాడివే! సుమన సాక్షాత్తూ మీ గురువుగారి చెల్లెలు"

తింటున్న సుందరానికి ఆ మాటకి పొల మారింది.

"మంచినీళ్ళు తాగు .. " అంటూ గ్లాసు అందించింది ఆమె.

"అయిదేళ్ళ క్రిందట మోటార్ సైకిల్ ఆక్సిడెంట్ లో ఆమె మొగుడు పోయాడట.... వొక్కడే కొడుకు. వాడిని డాక్టర్ చదివించాలని ఆమె కోరిక. ఆ పల్లెటూరిలో కుర్రాడి చదువుకి సరయిన సదుపాయం లేదని మొగుడు పోయాక అన్నగారి దగ్గరకు వచ్చేసింది.

పంట మీద వచ్చే కౌలు ని ఈ క్వార్టర్లో వడ్డీలకివ్వడం మొలెట్టిందట. ఇప్పుడది పెద్ద మొత్తమయింది. రెండు నెలలకి మూడు నెలలకీ వొక సారి అత్తారింటికెళ్ళి వస్తూంటుంది. మంచి సరదా అయిన మనిషి" అని విషయమంతా చెప్పింది.

"ఆమె మీకు తెలిసిన, మీ సైడు మనిషేమో అనుకున్నాను! ముఖాన బొట్టు లేక వోవడం, చేతులకు గాజులు వేసుకోక వోవడం గమనించాను గాని - క్రిష్టియన్ అయ్యుండొచ్చు అనుకున్నా -- అయినా నేనామెను చూసింది వొక్క సారే కదా అన్నాడు సుందరం.

"దాదాపుగా అయిదేళ్ళుగా ఇక్కడే వుంటుంది అయినా ఆమె వలన లాభం వుండబట్టే అయనగారు చేరదీసి వుంటాడు."

"అంతే కదా"

"మరి మీ ఇద్దరికీ ఎలా కలిసిందీ?"

"పని అబ్బాయి పని మానేసి వెళ్ళిపోయాక మీ అంకుల్ లేనప్పుడు నాకు సాయంగా పడుకోమని రిక్వెస్ట్ చేసాను. యిద్దరం ఆ బెడ్ మీదనే పడుకునే వాళ్ళం. మొదటి రోజు బాగానే పడుకుంది. అసలు ఆ రోజునే అంది - "నాకు మొగుడు లేక బాధా!, నీకు వుండి కూడా ఈ బాధా " అని.

రెండవ రోజు మంచమెక్కడంతోనే " కోరికతో సలుపెడుతున్నాయ్ కాసేపు పిసుకుదూ అంటూ జాకెట్ విప్పేసింది. ఇక అదే మొదలు" అని నవ్వింది.

"మరి - నీకూ హరనాధరావుకి సంబంధముందని తనకు తెలుసునా?" ప్లేట్లో చేయి కడుగుతూ అడిగాడు సుందరం.

"ఊహూ... తెలియదు. నువ్వు కూడా ఆ ప్రస్తావన రానివ్వకు" అంటూ లేచి ఆ ప్లేట్ ను సింక్ లో పడేసి చెయ్యి కడుక్కుందామె.

అదే సమయంలో బజర్ మోగింది.

"నువ్వు ఆ గదిలోకి వెళ్ళు తనను ఆ గదిలో కూర్చో పెట్టి వస్తాను" అందామె అతడి భుజం మీది టవలుతో చేయి తుడుచుకుంటూ.

కాం గా గదిలోకి నడిచాడతను.

వొంటి మీదున్న బనియనూ లుంగీ విప్పి పారేసి దిగంబరంగానే పడుకున్నాడు మంచం మీద.

సుమని గదిలోకి తీసుకెళ్ళి కూర్చోపెట్టి ఇద్దరూ కాసేపు మాటా మంతీ మాటాడుకున్నారు.

ఆపూటా ఆ యింట్లో జరిగిన విశేషాలను చెప్పుకు రాసాగింది సుమన . అది విటూ ఏదో గుర్తొచ్చినదానిలా తువ్వున లేచిందామె.

అన్నట్టు మరిచిపోయాను మా పేయింగ్ గెస్ట్ తల నొప్పిగా వుందని ఆఫీస్ నుంచి వచ్చేశాడు. అమృతాంజనం అడిగాడు. ఇచ్చి వస్తాను

రెండు నిమిషాలు కూర్చో.. " అంటూ మరిక ఆమె సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా బయటకొచ్చి అతని గదిలో దూరింది సునిత.

మంచం మీద పడుకుని ఆలోచిస్తున్న సుందరం పొజిషన్ చూసి " అరె! రెడీగా ఉన్నావన్న మాట - వెరీ గుడ్" అని నవ్వుతూ ఒకే ఒక్క క్షణంలో నైటీ తీసి పక్కన పారేసి అతడి పక్కలో వాలిపోయింది.

రెండూ పట్టుకుని కసి కసి గా పిసికేస్తూ వేడి వేడి ముద్దులతో ఆమెను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేసాడతను.

"తను గుమ్మం దగ్గర నుంచి చూసి వెళ్ళిపోతే సరే సరి లోపలకు గాని వచ్చి నిలబడిందంటే - మరే మొహమాట పడకుండా పెట్టేయ్" అంది సునీత ఆనందంగా అతడి మొల నిమురుతూ.

"ఎక్కడ పెట్టమంటావు."

"అది నీ యిష్టం... ఎక్కడ పెట్టినా కాదనదు. నా కన్నా దూలిష్టు".

ఆ మాటలు అతన్ని మరింత ఉద్రేక పరిచాయి. ఆమె రొమ్ములను ముద్దులాడుతూ మీదకు వొరిగాడు. అసహనంగా అతడిని రెమ్మల మధ్య సర్దుకుందామె.రెండు భుజాలు వొడిసిపట్టుకుని రోజు కన్నా హుషారుగా వొక్క జర్కిచ్చాడతను.

"అబ్బా.........." అంటూ పెద్దగా ఆమె పెట్టిన కేరింత తప్పనిసరిగా అవతలిగదికి వినిపించి ఉండాలి.

వుద్రేకంతో పెట్రేగిపోతూ అణచి అణచి కొడుతున్నాడు సుందరం. పరవశంతో రెచ్చిపోతూ మొత్తను ఎత్తి ఎత్తి కుదేస్తోందామె. ఆ ఇద్దరి వుచ్వాసనిశ్వాసాలతోనూ ఆ గది వాతావరణం బాగా వేడెక్కిపోయున్న సమయంలో తన స్నేహితురాలు ఏం చేస్తోందో చూద్దమనొచ్చింది సుమన!

మంచం మీద వ్యవహారం చూడగానే ఆమె కు రెప్పాడలేదు.

అదే సమయంలో ఆమె రాకను గమనించిన యిద్దరూ మహా ఆశ్చర్యాన్ని నటిస్తూ అట్టే చూస్తూ ఉండిపోయారు.

సుమన కదల్లేదు. పైగా ఆమె పెదాలు చిరునవ్వు చిందించాయ్!

"మా బాస్ కి అమృతాంజనం పడదంట ఈ మందు కావాలన్నాడు" అని బిడియంగా నవ్వుతూ "లోపలికి రా అని ఆహ్వానించింది సునీత.

ఆమె కాదనలేదు . సిగ్గుగా అతని వంక చూస్తూ చిన్న చిన్న అడుగులు వేసుకుంటూ వచ్చి మంచం ప్రక్కన నిలబడింది.

"మీ గురించి తను చెబుతుండగా వినడమే గాని ఎప్పుడూ చూడలేదు మిమ్మల్ని " అంది మెల్లగా

"నేనూ అంతేనండీ మొదటి పరిచయంలోనే ఇలా దొరికి పోయి మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతున్నందుకు మన్నించండి" అని నవ్వేడతను.

"అంత మాటెందుకు లెండీ! ముందు తన పని చూడడి" అని బిడియంగా చూసిందామె.

సునిత నవ్వుతూ సుమనని కూర్చో మని తన ప్రక్క చోటు చూపించింది. దానికామె మొహమాట పడలేదు. సుందరానికి వళ్ళంతా కితకితలు పెట్టినట్టనిపించిందా సంఘటన. సుమన భుజం మీద నుంచి పయిట లాగేసి ఓ రొమ్ముని జాకెట్ మీద నుంచే పిసుకుతూ " విప్పెయ్యవే" అంది సునిత. ఆమె సిగ్గుగా చూసింది సుందరం ముఖం లోకి.

" నా కళ్ళు మంచివే, దిష్టి తగలదు లెండి" చిలిపిగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

మట్లాడకుండా హూక్స్ సడలించి మొత్తం విప్పేసిందామె.... లోపల మరింక బ్రాసరీ లేదు.

"అవి చూస్తూ నా పని కానియ్! కావలంటే తీరుబడిగా పిసుక్కుందూగాని" అని అసహనంగా మొత్త కుదిపింది సునిత

ఆమె చెప్పినట్టే చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు సుందరం.

కావాలని మరింత గట్టిగా మూలుగుతూ కేరింతలు పెట్టిందామె.

వాళ్ళ కుమ్ములాటను గుడ్లప్పగించి చూస్తూ కూర్చుంది సుమన.

"ఆ .. నాకైపోతూంది .... బాగా కొట్టు" అరిచింది సునిత.

"నాకింకా చాలా దూరముంది ....." చిన్నగా గొణిగాడు గట్టి దెబ్బలు వేస్తూ.

అంతలోనే పెద్దగా కేరింతలు పెట్టి కాళ్ళు చాపింది ఆమె ....

సుందరం అయాచితంగా సుమన వంక చూశాడు. ఆమె ముఖం లో తనను ఓ పని వాడితో పోల్చిన హరనాధరావు కనిపించాడు. అలసటగా సోలిపోయిన సునీత మీద నుంచి లేచి మంచం దిగి సుమన వేపు వచ్చాడు. బాగా తడివారుతూ బలిష్టంగా నిలబడున్న అతని మొల వంకే అబ్బురంగా చూస్తోందామె. యింకా దగ్గరకి జరిగాడు. ఆమె సిగ్గుగా చూసింది అతడి మొఖం లోకి. రెండు చెక్కిళ్ళను రెండు చేతులతో నిమురుతూ నడుం ముందుకు వంచాడు ఆమె అధరాలకి అతని మొల తడి తగిలింది. అర్థమైనట్టు చిన్నగ నవ్విందామె .. వెంటనే ఇంత నోరు చాపి అతన్ని తనవైపు లాక్కుంది.

అలసట తీరటంతోనే కళ్ళు తెరిచిన సునీత ప్రక్కన జరుగుతున్న తంతు చూసి నవ్వుకుని మంచం దిగి అతడి ప్రక్కకు చేరింది. కుడి చేతిని ఆమె చంకలోంచి దూర్చి వో రొమ్ము పిసుకుతూ చెక్కిలి చుంబించాడు. సుమన అధరాల వొత్తిడి అతడికి అపురూపమైన అనుభూతిని కలిగిస్తోంది. ఆ పనిలో ఆమె సునీతకన్న చాలా నేర్పు కనబరుస్తున్నట్టు ఫీలయ్యాడు. అంతలోనే అతడి వుద్రేకం కట్టలు

తెంచుకుంది. ఆనందంతో ఆమె తల నిమురుతు మత్తుగా కనులు మూసుకున్నాడు.

ముసి ముసి గా నవ్వుకుంటూ బాత్ రూంకి వెళ్ళిపోయింది సునీత

పయిట చెంగుతో మూతి తుడుచుకుంటూ లేచి నిలబడింది సుమన. ఆమె వంక సమ్మోహనంగా చూస్తూ చీర కుచ్చిళ్ళు లాగేసాడతను. ఆ వెంటనే లంగా బొందు ముడి సడలించాడు.

"నిన్నిక్కడికి తెచ్చి నీ మంచీ చెడ్డా చూస్తున్నాడంటే - హరనాధరావుకి నువ్వంటే చాలా అభిమానమనుకుంటాను" అన్నాడు కుడి చేతిని ఆమె పొత్తి కడుపు క్రిందికి పోనిచ్చి పాముతూ.

అదోలా అర నవ్వు నవ్వింది సుమన .

"నిజం చెప్పాలంటే తన అభిమానమంతా నా మొగుడు మిగిల్చిపోయిన ఆస్థి మీదా, డాక్టరును చెయ్యాలనుకుంటున్న నా కొడుకు మీదానూ! వాడిని తన చిన్న కూతురికి చేసుకోవాలని మా అన్నయ్య ఆశ. దానికి మా అత్తింటి వారు వొప్పుకోరు... నాకూ ఇష్టం లేదు. అయినా అది పది పన్నెండేళ్ళ మాట!

మా అన్నయ్య సంగతి ఎలా ఉన్నా, మా వొదిన మంచిది. నన్ను చెల్లిలా చూసుకుంటుంది. అసలు మా పిల్లాడి చదువు గురించి నేనిక్కడికి రావడం జరిగింది కాని, మా అన్నయ్య నా మంచీ చెడ్డా చూస్తాడని కాదు".

స్వంత అన్నగారే అయినా హరనాధరావు గురించి ఆమెయధార్ధం మాట్లాడడం అతనికి విస్మయాన్ని కలిగించింది.

ఆమె ఫ్రాంక్ నెస్ ను మనసులో అభినందిస్తూ తొడల మధ్య ప్రేమగా పిసికాడు.

"వొకటి రెండుసార్లు అడిగితే మీ ఇద్దరి మధ్య ఇలాంటిదేమీ లేదని చెప్పింది సునీత!" అతని రెండవ చేతికి వో రొమ్ము అందిస్తూ అంది.

"నిజమే! అనుకోకుండా వొక వారం క్రితం నుంచే ఇది మొదలయింది. ఇంకా ఆ కొత్త మోజు తీరకే నువ్వా గదిలో ఉండగానే మొదలెట్టేశాం"

అదీ మంచిదే అయింది! నీ పనితనం తెలిసింది - ఇంకొకళ్ళు చేసుకోడం ప్రక్కన కూర్చుని చూడటం కూడా జరిగింది".

"అయితే ఇప్పుడు ఆంటి చూస్తుండగా మనం చేసుకుందాము" అని నవ్వుతూ ఆమెను మంచం మీద పడుకో పెట్టి పక్కలో కూర్చున్నాడు సుందరం.

అంతలోనే బాత్ రూం నుంచి నవ్వుకుంటూ వచ్చింది సునీత.

"ఇతగాడిని మీ అన్నయ్య తీసుకొచ్చి నాకు అప్పగించాడు - నేను నీకు తగిలించాను! ఈ అమాయకుడు ఇలా తన చెల్లెలు నోట్లో పెడతాడని హరనధరావు ఎప్పుడూ అనుకుని ఉండడేమో పాపం" అని నవ్వుతూ సుమన తల వేపు కూచ్చూంది.

"బాగా కొవ్వెక్కి పోయున్న మన ఇద్దరికీ ఎడా - పెడా పెట్టగలిగిన వాడు - ఇతను అమాయకుడెందుకవుతాడూ?" అని కోర్రీ వేస్తూ కాళ్ళారజాపుకుంది సుమన

-అయిపోయింది-

ఈ చిన్న నవల ఇంతటితో అయిపొయింది. ఈ నవల లోని కంటెంట్, సంభాషణలు అదీ మొత్తం 99.9% యధాతధంగా అందించాము. మధ్యలో కొంత భాగం అందించిన సిరిపురపు వారికి క్రుతజ్ఞతలు.

నేను చేసి ఒకే ఒక మార్పు - నవలలో సునీత అసలు పేరు నీతు - నీతు యాదవ్ లు నార్త్ ఇండియన్స్.

మన ఆంటీల మీదున్న మోజు మనకు మరెవ్వరి మీద అంతగా రాదు . అందుకని తెలుగు తనం ఉండేలా (సినిమా వాళ్ళు చెప్పినట్టు - మన నేటివిటీకి తగ్గట్టు) మార్చాను.

ఈ నవల మీద మీ అభిప్రాయాలు (బాగుంది, సూపర్.. ఇలాంటివి కాదు) రచన శైలి, అప్పటి రచనల్లో రచయిత పంధా, భాష (ఈ నవలలో ఎక్కడా బూతు వాడలేదు చూశారా, అయినా కల కాలం చదువుకునేలా ఉంది) గురించి వ్రాయండి.

-------మీ ప్రసాద్